

Sąd nad kolejarzem Pałką

Pierwszy dzień rozprawy

Wśród olbrzymiego wprost zainteresowania rozpatrywał w ub. czwartek, w gmachu Sądu Grodzkiego w Mysłowicach Sąd Okręgowy z Katowic, w składzie d-ra Arzta, jako przewodniczącego i d-ra Herwego, oraz sędziego Głowackiego, jako wotanta tajemniczą sprawę kolejarza, Pawła Pałki. Gmach sądowy oblegały już od wczesnych godzin tłumy publiczności, wśród której przeważali kolejarze. Do gmachu sądowego, który był strzeżony przez policjantów, wpuszczano tylko za okazaniem karty wstępu wzgl. wezwania na rozprawę.

Krótko po godz. 9 rozpoczęła się rozprawa. Oskarżony Pałka, który odpowiada z wolnej stopy, robi niezłe wrażenia. Na twarzy jego odbija się przeżyta ciężka choroba. Jest bardzo blady, z czego należy wnioskować, że zupełnie zdrowy jeszcze nie jest. Na wstępie rozprawy oskarżony podał, że nazywa się Paweł Pałka, jest nieetatowym kancelistą kolejowym, obecnie zawieszony w czynnościach służbowych, żonaty, odznaczony za pracę plebiscytową.

Akt oskarżenia

Na wstępie przewodniczący sądu przystąpił do odczytania aktu oskarżenia, który zawiera 11 bitych stron pisma maszynowego. Według tego aktu oskarżenia prokurator zarzuca kolejarzowi Pawłowi Pałce, urodzonemu 24 stycznia 1904 r. w Słupnej i tam zamieszkalemu, że 24 marca ub. r. w Mysłowicach umyślnie zabił Pawła Pioskowika przez danie do niego dwóch strzałów z pistoletu „Mauser” kal. 6,35 mm i przez uderzenie go kilkakrotnie młotkiem w głowę, co stanowi zbrodnię z art. 225 par. 1 k. k.

W uzasadnieniu aktu oskarżenia prokurator zaznacza, że krytycznego dnia gonicz na stacji kolejowej Emanuel Mokry wszedł w południe do podręcznego magazynu na stacji kolejowej w Mysłowicach,

gdzie byli zatrudnieni śp. Pioskownik i oskarżony. Gdy odsunął drzwi, oczom jego przedstawił się straszny widok. Na ziemi leżał za drzwiami w kałuży krwi śp. Pioskownik. Natychmiast zaalarmował pracujących w pobliżu magazynu urzędników, sądząc, że śp. Pioskownik utracił przytomność. Urzędnicy po przybyciu na miejsce, zauważyli na progu drzwi wychodzących na tory kolejowe leżącego z zamkniętymi oczami Pałkę. Urzędnik Szlauer zauważył, że Pałka w pewnym momencie otworzył oczy, wobec czego zapytał go: „Panie Pałka, kto to panu zrobił”. Na to oskarżony słabym głosem odpowiedział: „Ratujcie, ratujcie mnie! Kudra, Kudra!”. Okazało się, że Pałka został także dotkliwie ranny. Przewieziono go do szpitala, gdzie wobec obawy, że za niedługo umrze, lekarze podali mu notes, na którym napisał: „syn Kudry”.

Przesłuchany w toku dochodzeń po wyleczeniu się Pałka stanowczo zaprzecza, jakoby wymawiał słowo „Kudra”, lecz tylko twierdził, że nic nie pamięta.

Zeznania oskarżonego

Po odczytaniu aktu oskarżenia przewodniczący przystąpił do przesłuchania Pałki, który zeznaje wyraźnie i stanowczo oświadcza, że do żadnej winy nie przyznaje się. Twierdzi, że został napadnięty przez nieznanego mu osobnika. W chwili, gdy upadł na ziemię, stracił przytomność i od tej chwili nic nie pamięta. Dopiero po 24 godzinach przebudził się i wtenczas dowiedział się od lekarza, że został postrzelony i znajduje się w szpitalu. Ranny został w lewą pierś obok serca. Kula następnego dnia została przez lekarza wyjęta. Obecnie jeszcze nie jest zupełnie zdrowy, gdyż czasami doznaje krwotoku.

Rodzinę Kudrów znał oskarżony od kilku lat i miał z nimi zatargi osobiste.

Trybunał, przed którym stanął Paweł Pałka. Od lewej sędzia dr. Herwe, sędzia Arct i sędzia Głowacki. (Ag. Fot. „Polonji” i „Siedmiu Groszy”. Fot. Cz. Datka.)

a nawet doszło pomiędzy nimi do rękoczynów. Twierdzi jednak stanowczo, że napadu na niego nie dokonali Kudrowie, gdyż byłby ich poznał. Oskarżony do grudnia 1932 r. był kierownikiem magazynu kolejowego, a po nim objął to stanowisko śp. Pioskownik, gdyż on musiał się udać do Katowic na kurs kolejowy. Magazyn oddał śp. Pioskownikowi na podstawie ksiąg i żadnych nadużyć nie ujawniono. Pomimo plotek on sam do dnia dzisiejszego nie był przesłuchiwany w sprawie nadużyć. Zaprzecza również, jakoby kiedykolwiek skradł rewolwer. Oskarżony obwinia kolejarzy myśłowickich o to, że sprzedawali kożuchy natychmiast po otrzymaniu ich z magazynu.

Wizja lokalna

Po przesłuchaniu Pałki, sąd udał się do magazynów kolejowych na wizję lokalną, która obfitowała w wiele sensacyjnych momentów.

Sąd pieszko udał się na miejsce wypadku. Tam, na miejscu zbrodni, oglądnięto magazyn kolejowy i biuro, a w szczególności miejsca, w których znaleziono po zbrodni ślady krwi oraz leżące zwłoki śp. Pioskowika. Następnie przesłuchano jako świadka woźnego kolejowego Mokrego, który pierwszy przybył na miejsce zagadkowej zbrodni. Zeznania jego nie wniosły do sprawy nic nowego. Zeznał on, że w chwili, gdy przybył do magazynu kolejowego, zauważył leżącego oskarżonego Pałkę.

Jako następnych świadków przesłuchano na miejscu zbrodni czeladników kominarskich Fridolina Olesia i Rudolfa Loskę, którzy w sześć dni po zbrodni znaleźli na dachu obok magazynów rewolwer, którym zamordowano śp. Pioskowika i postrzelono oskarżonego Pałkę. Świadkowie ci wdrapali się na dach, położony nad tunelem dworca towarowego, by sądowi wskazać miejsce, w którym znaleźli rewolwer. Z dołu jednak nie można było dostatecznie się zorientować, wobec czego sąd dla dokładnego wyjaśnienia tej zawilej poszlakowej sprawy postanowił również po drabinie wejść na dach. Wkrótce kolejarze przynieśli dwie drabiny, po których członkowie sądu i przedstawiciele prasy weszli przy pomocy kominarzy na dach.

Po oglądnięciu miejsca, w którym znaleziono rewolwer, jeden z policjantów rzucił znaleziony rewolwer na dach, celem stwierdzenia, czy można było z drzwi wejściowych do magazynu rewolwer na to miejsce, gdzie go znaleziono, wrzucić. Próba ta wypadła dla oskarżonego niekorzystnie, gdyż okazało się, że rewolwer można było tam bez wielkich trudności wrzucić.

Świadek Lis

Zeznania dalszego świadka kolejarza Pawła Lisa były dla oskarżonego niekorzystne. Świa-

dek ten zeznał, że z odległości 200 mtr. poznał oskarżonego Pałkę gdy krytycznego dnia o godz. 13,45 wchodził do magazynu, gdzie dokonano krwawej zbrodni. Okoliczność ta jest o tyle ważna, że przeczy zeznaniom oskarżonego, który twierdzi, że został napadnięty przed godz. 13,30 i wtenczas dopiero wszedł do biura przy magazynie. Celem stwierdzenia wiarygodności świadka, sąd dwukrotnie przeprowadził próbę, czy Lis mógł z tej odległości poznać osk. Pałkę. Kilka osób przebrano w płaszcz i czapkę osk. Pałki a świadek Lis rozpoznawał te osoby. I ta próba wypadła niekorzystnie dla oskarżonego. Mimo, że Pałka wchodził do magazynu dopiero trzeci z rzędu, to jednak św. Lis natychmiast po ruchach go poznał.

Po zeznaniach tego świadka zarządzone jednogodzinna przerwę obiadową, poczem dalszy ciąg rozprawy odbywał się w sali rozpraw Sądu Grodzkiego. obrońca oskarżonego dr. Marjan Strzelczyk usiłował osłabić zeznania świadka Lisa, pytając go, czy był już leczony, na bóle głowy. Świadek ten wyjaśnił, że po powrocie z niewoli rosyjskiej w 1919 r. był leczony na żołądek i wtenczas doznawał zawrotów głowy. W dalszym ciągu obrońca podkreślał, że w czasie przerwy obiadowej doprowadzono żonę osk. Pałki na komisariat policji, gdzie ją przesłuchiowano z powodu jakichś anonimów. Obrońca prosił sąd o pouczenie tych władz, że w czasie trwania rozprawy głównej nie wolno ubocznie wszczynać śledztwa. Prokurator wyjaśniał, że otrzymał jeden anonim, i polecił przesłuchać świadków tam wymienionych.

W dalszym ciągu rozprawy przesłuchano jeszcze kilku świadków kolejarzy, b. współpracowników oskarżonych, Jana Porąbka, Pawła Kurzę, Jana Wochla i Franciszka Gronkowskiego. Zeznania ich były dla oskarżonego niekorzystne. Nie pokrywały się bowiem z tożsamością oskarżonego. I tak świadek Porąbka twierdził stanowczo, że nikt inny tylko oskarżony Pałka skradł mu rewolwer, św. Kurza zeznał, że osk. Pałka pokazywał mu broń i chciał ją zamienić, św. Gronkowski dał oskarżonemu trzy naboje, a dziewczęta, sprzątające w biurze powiedziały mu dosłownie: „Strach tam do magazynu wchodzić, bo Pałka strzela jak warjat”.

Wszyscy świadkowie wydają osk. Pałce złe świadectwo, twierdząc, że Pałka był ogólnie nielubiany, gdyż obgadrywał i denuncjował kolegów pracy. Reszta świadków, przesłuchanych w pierwszym dniu rozprawy, nie nowego dla sprawy nie wniosła. Wyjaśniona została także sprawa młotka, którym zadano ś. p. Pioskownikowi szereg ran na głowie. Młotka tego używali oskarżony i ś. p. Pioskownik do rozbijania węgli, którymi palono w magazynie kolejowym i przylegającym do niego biurze.

Wreszcie rozprawę zakończono z tem, że dalszy jej ciąg odbędzie się w piątek o godzinie 16.

Paweł Pałka na ławie oskarżonych. Przed ławą siedzi jego obrońca mec. Strzelczyk. (Ag. Fot. „Polonji” i „Siedmiu Groszy”. Fot. Cz. Datka.)

Śmierć na urlopie

Okropna katastrofa samochodowa w Imielinie

W ub. czwartek rano około godz. 9-tej, w wiosce Imielin, pow. Pszczyński wydarzyła się katastrofa samochodowa, która tylko szczęśliwym zbiegiem okoliczności, nie pociągnęła za sobą większych ofiar w ludziach.

Asfaltowaną ulicą Główną od strony Chelmu Wielkiego jechał z przeciętną szybkością samochód wojskowy 2 p. lotn. nr. 9052, kierowany przez kpt. Kondratinka. W samochodzie tym jechały trzy osoby, kpt. K., por. Własak i mechanik. Na zakręcie ulicy Głównej i 3 Maja kierowca samochodu, tracąc orientację kierunku drogi głównej najechał na jadącego rowerem górnika Jana Urbańczyka z Dzieckowic, poczem spadł z drogi w przepaść, głęboką na 6 do 7 metrów. Samochód spadając, dwukrotnie przekoziołkował się i wywrócił się do góry kołami. Pod wozem znaleźli się kpt. K., por. W. i mechanik. Znajdujący się w pobliżu bezrobotni, pośpieszyli na miejsce okropnego wypadku.

Jak wielkie było jednak ich zdziwienie, gdy po groźnej katastrofie z pod samochodu wyciągnięto wszystkich pasażerów całych i zdrowych. Kpt. K. miał tylko rozdarty but i lekko ranny w nogę por. W. doznał lekkiego zderzenia naskórka na prawej ręce. Mechanikowi nic się nie stało. Samochód został uszkodzony.

Górnik Urbańczyk doznał tak poważnych obrażeń na głowie, że przez blisko pół godziny był nieprzytomny. Później odwieziono go do szpitala Spółki Brackiej w Mysłowicach.

Kpt. K. i por. W. należą do Komisji Challenge'owej. Zdażali oni z Krakowa do Katowic na lotnisko, gdzie w piątek 14 bm. spodziewany jest przyjazd lotników, biorących udział w turnieju.

Przyczyny katastrofy szukać należy przede wszystkim w braku tablic orientacyjnych i wskaźników przed niebezpiecznym zakrętem. Mieszkańcy Imielina niemal co tydzień są świadkami katastrof na tem niebezpiecznym miejscu. Niemal każdy kierowca samochodu, jadący z woj.

Krakowskiego po raz pierwszy tą drogą, musi płacić tak tragiczne frycowe.

Władze powiatowe w Pszczynie i komunalne w Imielinie winny przystąpić natychmiast do uzupełnienia braków, by zapobiec dalszym wypadkom. (n)

Entuzjastyczne powitanie braci Adamowiczów w Chorzowie

W drugim dniu pobytu na Śląsku, lotnicy transoceaniczni, bracia Adamowicze już wczoraj rankiem zwiedzili Muzeum Śląskie, Katedrę i szereg innych gmachów w Wielkich Kątach, poczem podejmowani byli u Wojewody Śląskiego.

O godz. 12,30 w towarzystwie prezydenta miasta Katowic, przedstawicieli wojewódzkiego koła LOPP. i prasy, udali się samochodami do Chorzowa, gdzie w drodze witani byli entuzjastycznie przez młodzież szkolną i ludność Wielk. Hajduków. Na granicy Chorzowa zgromadziło się wielu lotników, poczem w imieniu miasta Chorzowa witał gości prezydent Chorzowa p. Szpalenstein. Z braćmi Adamowiczami na czele utworzył się barwny pochód, poprzedzony banderą konną. Wzdłuż ulic Hajduckiej i Wolności, udekorowanych chorągiewkami, tysiączne tłumy witały lotników. Pochód skierował się do Magistratu, gdzie zwycięzcy Atlantyku po wpisaniu się do księgi pamiątkowej, przyjęci zostali w

sali Rady Miejskiej. W krótkich i serdecznych słowach witał lotników przewodniczący Rady p. Nowak a w imieniu koła LOPP. p. dyr. Zagórowski.

W godzinę później Koło LOPP. podejmowało braci Adamowiczów śniadaniem w Hotelu Polskim, poczem goście zwiedzili Szyb „Prezydent Mościński”.

O godzinie 18, bracia Adamowicze żegnani owacyjnie przez ludność Chorzowa, wyjechali do Nikiszowca.

W sobotę rano bracia Adamowicze opuszczają Śląsk i udadzą się prywatnie do Zakopanego. W niedzielę wrócą do Warszawy na zakończenie „Challenge'u”.

20 bm. wracają do Stanów Zjednoczonych. W rozmowie z naszym sprawozdawcą oświadczali bracia Adamowicze, że cieszą się niezmiernie, że Ziemia Śląska tak serdecznie ich witała.

Samolot braci Adamowiczów pozostanie w Polsce i w dniach najbliższych wystawiony będzie na Wystawie Lotniczej w Katowicach.

Zmiany na kop. „Anna”

Zgon ofiary pożalowania godnego załóżnika

Z Rybnika donoszą, że pobity swego czasu podczas zajęć na kop. „Anna” nadgórnik Czernek, zmarł 12 bm. wskutek odniesionych ran. Pogrzeb śp. Czerneka odbędzie się w sobotę. Podobno rodzice śp. Cz. zamierzają zwłoki jego przewieźć do wioski rodzinnej w Czechosłowacji.

Jak już donosiliśmy, stosunki na kop. „Anna” w Pszowie powoli jakoś się układają. Obecnie informują nas, że na kopalni nastąpiły poważne zmiany personalne na stanowiskach wyższych urzędników. I tak przeniesiono m. in.

inż. Czechowicza na kop. „Charlotte” w Rydułowicach na miejsce inż. Turkiewicza, przeniesionego na kopalnię „Emę”, na miejsce kierownika ruchu podziemnego, inż. Urbańczyka, który poszedł jako kierownik ruchu podziemnego na kopalnię „Anne” na miejsce inż. Czechowicza. Miejsce dyrektora zajął dyrektor Hardt z kopalni „Rymer” w Niedobczycach. Ostatnio zawieszono w wykonywaniu służby trzech urzędników, między nimi kierownika ruchu podziemnego, Neumana.

Sąd odrzucił zażalenie ks. Pszczyńskiego w sprawie zarządu przymusowego

PAT urzędowo podaje: „Na dzisiejszym posiedzeniu Sąd Okręgowy odrzucił wszelkie zażalenia p. v. Pless przeciwko ustanowieniu zarządu przymusowego i mianował zarządcą przymusowym inż. Henryka Kowalskiego, znanego przemysłowca, do niedawna pracującego w „Wspólnocie Interesów”. Decyzja Sądu Okręgowego jest ostateczna i nie przysługuje p. v. Pless żaden dalszy środek prawny”.

Taki komunikat widocznie zainteresowane czynniki wydały przez „Pata”. P. Kowalskiego przedstawiają nam jako znanego przemysłowca. „Być znanym” jest oczywiście względem pojęcia. W polskim Zagłębiu węglowym, na Śląsku i w Dąbrowie, p. Kowalskiego jako „znanego przemysłowca” nie znają. P. Kowalski w Wspólnocie Interesów na Śląsku nigdy nie pracował. Chodzi widocznie o tego samego p. Kowalskiego, który był i jest współpracownikiem p. Wiktora Przedpeńskiego, który kiedyś w Warszawie miał, a nie wiemy, czy jeszcze ma, bardzo lukratywne przedstawicielstwo firm, tworzących dziś Wspólnotę Interesów. Ponieważ zaś wobec licznych swych interesów nie może zbyt często przebywać w Katowicach, przeto w różnych sprawach jego w Wspólnocie Interesów zastępuje go p. inż. Kowalski. Z tej i z wyżej przytoczonej przyczyny nazwano go widocznie w komunikacie pracownikiem Wspólnoty Interesów. P. Wiktor Przedpeński zawdzięcza możliwość odznaczania się w przemysłowym życiu G. Śląska wpływowemu poparciu. Nie wątpimy o tem, że protektorzy jego są przekonani, że zarówno on, jak jego współpracownik Kowalski, są właściwymi mężami na właściwym miejscu i to w tem znaczeniu, że na ich pracy wyjdą dobrze nie tylko oni sami, lecz także nasze życie gospodarcze i interesy państwa.

Nadzorcą nad kopalniami księcia pszczyńskiego ma zostać, jak nas informują, p. inż. Biernacki, który dawniej był na kopalni „Rychter” w Siemianowicach, a w czasie ostatnim w kopalni „Anna” w Pszowie, gdzie kilka tygodni temu doszło do poważnych nieporozumień pomiędzy robotnikami i urzędnikami. Jeszcze przed temi zajściami p. Biernacki zwrócił się do zarządu kopalni „Anny”, by zwolniła go z obowiązków, gdyż zamierzał się starać ponownie o posadę w Wspólnocie Interesów. Zarząd towarzystwa, do którego należy kopalnia „Anna”, nie czynił mu żadnych trudności w przedwczesnym zwolnieniu go z kontraktu.

Konferencja bez wyniku

Dnia 12 bm. odbyła się w Katowicach konferencja między przedstawicielami związków robotniczych i Zw. Pracodawców w sprawie udzielania urlopów taryfowych w zakładach, w których stosowane są urlopy taryfowe. Konferencja, w której brali udział pp. sekr. Hanke i Wojtyczka (Ch. Z. Z.), Kot (Z. Z. P.), oraz Feliks i Bajdur (Z. Z. Z.) wobec opornego stanowiska Zw. Pracodawców nie dała żadnego rezultatu.

Znaczna kradzież w W. Hajdukach

Niejaki Walter Frenkel, zam. w Wielkich Hajdukach, doniósł do policji, że nieznanemu mu osobnik skradł na jego szkodę sumę 3.500 dolarów amerykańskich, oraz 240 marek niemieckich. O dokonanie kradzieży podejrzewany jest niejaki Jerzy Łata z Wielkich Hajduk, który zbiegł w nieznanym kierunku. (ok)

Kto wygrał?

Warszawa, 13. 9. Tel. wł.
W pierwszym i drugim ciągnięciu Loterii Państwowej główne wygrane były następujące:
10.000 zł.: 40403, 97581, 141491, 167985.
5.000 zł.: 128213.
2.000 zł.: 641, 11129, 19954, 25921, 28298, 30212, 40846, 51409, 53137, 68891, 75209, 115474, 122886, 130434, 148588, 154566, 164466.
1.000 zł.: 5266, 7124, 7455, 9576, 9931, 18848, 19879, 23908, 23962, 25975, 37088, 38567, 40985, 41388, 60870, 69007, 65726, 67934, 71581, 73543, 80239, 90547, 93546, 95070, 98527, 99737, 103326, 105780, 136683, 137169, 137629, 138825, 142332, 144857, 145413, 145755, 146073, 148135, 152798, 153320, 158585, 160024, 164342, 167992, 168698.
50.000 zł.: 124608.
10.000 zł.: 8004, 24804, 78787, 89019, 156739.
5.000 zł.: 14672, 41165, 63173, 104978, 118660, 147566, 162872.
2.000 zł.: 18571, 33683, 50572, 52816, 59558, 61697, 80665, 70673, 91034, 92244, 98429, 110855, 122764, 127929, 154544.
1.000 zł.: 2203, 4689, 7322, 10446, 41905, 42568, 47418, 54433, 61048, 83004, 85752, 92291, 104312, 106676, 110043, 111791, 118125, 123833, 132063, 138981, 140834, 147848, 151150, 152322, 154439, 156552.

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go Maja 5.

TEATR MIEJSKI W SOSNOWCU.

Dziś w piątek o godz. 20 m. 15 odegrany zostanie dramat Z. Natkowskiej p. t. „Dzień jego powrotu”. Wykonawcy w osobach pp. B. Gerson i Z. Grzymalański, Bałcerzaka i Rokossowskiego, dają prawdziwy koncert gry aktorskiej. Ceny od 50 gr. do 2,80.

W sobotę, 15 bm. o godz. 20 m. 15 premiera przebolowej komedii autora „Mademoiselle” J. Deval'a p. t. „Stefek”, w reżyserji p. H. Zeliwerowiczówny.

„Stefek”, dzięki swoim walorom komediowo-literackim oraz żywej akcji, cieszył się na wszystkich scenach Europy ogromnym powodzeniem. W roli tytułowej wystąpił pan B. Kostrzyński, który już grał tę rolę w Teatrze Miejskim w Częstochowie. Poza tem w „Stefku” ukażą się świetni wykonawcy ról komicznych pp. T. Rapacka, S. Dolczewski i J. Orchoń. W trudnej roli matki wystąpi p. J. Sokolicz, znana z gościnnych występów w „Zaczarowanym kole”. Role urodziwej grzeczki grać będzie M. Golaszewska, resztę zespołu stanowia pp.: Gerson, Grzymalańska i Sawicki. Nowe dekoracje projektu dyr. J. Golaszewskiego. Przedprzedaż biletów w firmie p. W. Czechowskiego, ul. 3-go Maja.

KINA W ZAGŁĘBIU:

SOSNOWIEC. Zagłębie: „Śmierć odpoczywa”. Pałace: „Przedmieście”. Edu: „Hopa”.

BEDZIN. Światowid: „Od wieczora do północy”.

Apollo: „Kuszenie szatana”.

CZELĄDZ. Czary: „Niewidzialny człowiek” i „Zygie bez jutra”.

— CZARNA ŚMIERĆ NA KOP. „PARYŻ”. Na kop. „Paryż” w Dąbrowie znowu miał miejsce nieszczęśliwy wypadek robotnika Tadeusza Wiejoty z Będzina, który po przewiezieniu do szpitala zmarł. Trzeba dodać, że na „Paryżu” w ostatnich czasach prawdopodobnie wskutek braku dostatecznego nadzoru, wydarzyło się już kilka nieszczęśliwych wypadków, to też urząd górniczy winien zwrócić bacniejszą uwagę na stan bezpieczeństwa na tej kopalni.

— 12 BM. OBOK CMENTARZA W BEDZINIE znaleziono 39-letnią Walerję Konkowską, która usiłowała się otruć esencją. Umieszczono ją w szpitalu.

— KRADZIEŻ 2.050 ZŁ. Izraelowi Herszowi Łataczowi z Sosnowca, skradziono kasę z 2.050 zł.

Kronika Olkuska

— KRADZIEŻ W MIECHOWIE. Na szkodę Jaskólskiego w Miechowie (z garażu), nieujęci sprawcy skradli: 8 opon i 4 detki do samochodu, ogólnej wartości około 2.400 zł. (o)

— CIEŻKO POBITY PODCZAS ODWIEDZIN. Do swej rodziny w Raclawicach, pow. Olkuskiego przybył w odwiedziny mieszkaniec Strzemieszyc, Tomasz Mosur. Na powracającego z gościny napadli mieszkańcy sąsiedniej wsi Czubrowice: bracia Rogoże i Fr. Furman, oraz Ant. Stochel i tak go niebezpiecznie pobili, że musiano go odwieźć do szpitala. (o)

— CEMENTOWNIA „WILK” ZAMYKA FABRYKĘ. Z powodu braku zamówień i ukończenia sezonu budowlanego, cement „Wilk” w Ogrodzieńcu zamyka fabrykę na okres zimowy w końcu bież. tygodnia. (o)

— INŻ. THIEL OPUŚCIŁ POLSKĘ. Wobec odmowy starostwa olkuskiego na dalszy pobyt inż. Karola Thiela, zatrudnionego w fabr. „Olkuskiej”, tenże jako obcokrajowiec opuścił Polskę w dn. 10 bm. (o)

Likwidacja małych kopalń w Zagłębiu

Za kulisami działalności Związku właścicieli małych kopalń

Od pewnego czasu na terenie Zagłębia likwidowane są stopniowo małe kopalnie węgla, co ze względu na sprytny sposób likwidacji miją bez większego echa.

Ponieważ na małych kopalniach, zrzeszonych w specjalnym związku, pracuje około 5 tys. robotników, ze względu na

zagrożony los tych nieszczęśliwców sprawą tą zainteresowaliśmy się bliżej, przyczem udało nam się uchylić rąbek tajemnicy. Odtajnijmy sprawę likwidacji.

Jest charakterystycznym, że prezes związku małych kopalń, p. Małtłis zlikwidował swoją kopalnię, otrzymując za to

zawrotną wprost sumę pieniędzy, którą pozwolę mu na nabycie lepszej kopalni i jeszcze „coś” zostanie w kieszeni. P. Małtłis wraz z p. Hackenbergiem pertraktują o kupno kop. „Polska” w Matej Dąbrowce.

Do sprawy tej jeszcze powrócimy.

Piątek
14
września
1934

Dziś: Podw. św. Krzyża
Jutro: N. M. P. Bolesnej
Wschód słońca: g. 5 m. 31
Zachód: g. 18 m. 20
Długość dnia: g. 12 m. 47

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sobieskiego 11, — tel. 349-81.

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATOWICACH.

PIĄTEK: g. 20 „Człowiek z pod mostu”.
SOBOTA: g. 15,30 „Lilla Weneda” dla szkół;
g. 20 „Pan z towarzystwa”.
NIEDZIELA: g. 16 „Człowiek pod mostem”;
g. 20 „Pan z towarzystwa”.
PONIEDZIAŁEK: g. 20 „Rodzina”.

REPERTUAR KINOTEATROW:

KATOWICE. Capitol: „Pozwól się kochać”. Casino: „Eskimo”. Colosseum: „Dwa oblicza”. Pałace: „Pieśń nad pieśniami”. Rialto: „F. P. 1 nie odpowiada”. Union: „Pieśniarz Warszawy” i Pogrzeb prez. Hindenburga. Dębina: „Przed maturą” i „W noc po zdradzie”.

CHORZÓW. Colosseum: „Walc wiosenny” i „Miało być terorem”. Apollo: „Buntownik” i „Na dnie oceanu”. Romy: „Dziewczę z nad Wolgi” i „Fałszywy strzał”.

KINA W RYBNIKU.
Pałace: „Shańbiona” i „Tajemniczy jeździec” Apollo: „Niebieskie ptaki”.

RADJO.

SOBOTA, 15 WRZEŚNIA 1934 R.
Katowice. 6,45 Pieśń poranna. 6,49 Płyty. 6,58 Gimnastyka. 7,25 Płyty. 7,35 Chwilka pań domu. 11,57 Sygnał czasu. 12,03 Wiadomości meteorologiczne. 13,05 Muzyka popularna. 13,35 Komunikat Zw. Młodzieży Polskiej. 15,40 Strażak Śląski. 15,45 Płyty. 17,00 Koncert kameralny. 18,00 Skrzynka pocztowa Cioć Heli dla dzieci. 18,15 „Jubileusz humorysty”. 19,00 Współczesny taniec jazzowy. 19,30 Płyty. 19,50 Wiadomości sportowe. 20,00 Transmisja z portu lotniczego w Mokotowie: zakończenie międzynarodowych zawodów lotniczych. 20,30 Piosenki. 21,00 Recital fortepianowy. 22,15 Muzyka taneczna. 23,35 Płyty. 24,00—1,00 Muzyka taneczna.

— ZŁOTE GODY. Małżonkowie Bożkowie w Mysłowicach obchodzą w sobotę, 15 bm. złote gody małżeńskie. Małżonkom Jubilatkom „Ad multos annos”.

— P. ŚLISZKA Z KATOWIC, który przytrzymany został w tych dniach w związku z śmiertelnym przejechaniem znanego cyklisty śp. Ślusarczyka z Sosnowca, w dn. 12 bm., został zwolniony z aresztu.

— ODPUST ŚW. KRZYŻA W LUBLINCU. W niedzielę, dnia 16 września br. odbędzie się w Lublinie, doroczny odpust w kościele św. Krzyża, obecnie kościele garnizonowym. Ze względu na przypadający odpust Podwyższenia Krzyża św., wyrusza o godz. 10,30 (po nabożeństwie szkolnym) z kościoła parafialnego procesja do kościoła św. Krzyża, gdzie odbędzie się uroczyste nabożeństwo i kazanie. (Pg)

— NIE MIAŁ JUŻ WIĘCEJ CIERPLIWOŚCI. Dnia 11 bm. po poł. zbiegł z więzienia sądowego w Wodzisławiu więzień karny, Piotr Ginter z Kokoszyc, który miał jeszcze do odświadczenia karę więzienia do 27 listopada br. za kradzież.

Plebiscyt w sprawie reformy ubezpieczeń na Śląsku

Uchwały Kongresu rad urzędniczych w Katowicach

Dn. 13 bm. popoł. odbył się w Katowicach przy masowym udziale delegatów Kongres rad urzędniczych wszystkich zakładów pracy na G. Śląsku. Obradom Kongresu przewodniczył poseł Brzeskot (Z. Z. P.) a sekretarzował sekr. Gut (Z. Z. P. U.).

Referat na temat zamierzonej reformy ubezpieczeń społecznych wygłosił prezes P. Z. P. p. Ludwik Maciejewski, który poddał projekt reformy w obszernych swych wywodach rzeczowej i gruntownej krytyce, domagając się m. in. przeprowadzenia plebiscytu w sprawie tej reformy. Na temat technicznego przeprowadzenia plebiscytu w sprawie ubezpieczeń przemówił skolei p. Sierosławski (Z. Z. Z.).

W wyniku obrad Kongres przyjął m. in. rezolucję nast. treści:

Wychodząc z założenia, że ubezpieczenia społeczne nie stanowią jedynie zdobyczy klasy pracującej, lecz własność całego społeczeństwa, dążącego do rozwoju i potęgi Państwa, Kongres wypowiada się za utrzymaniem dotychczasowych instytucji ubezpieczeń społecznych i za zachowaniem w nich zasad samorządu, przyczem Kongres uważa, że zachowanie odrębności ubezpieczenia emerytalnego i na wypadek braku pracy pracowników umysłowych jest konieczne.

Kongres stoi na stanowisku, że nie jest pożądanym zmniejszenie składek na ubezpieczenie emerytalne i na wypadek braku pracy — kosztem obniżenia świadczeń emerytalnych i zasiłków na wypadek braku pracy, jak również nie jest uzasadnione społecznie dalsze ograniczenie pomocy lekarskiej dla ubezpieczonych i ich rodzin.

Kongres apeluje do czynników miarodajnych, aby wiek, uprawniający do pobierania renty starczej ze Zakładu Ubezp. Prac. Umysł. obniżony został z 65 na 60 lat.

Skolei Kongres prosi p. Min. Op. Społ. o jaknajwcześniejsze powołanie Komisji Oddziału Zakładu Ubezpieczenia od wypadków i Oddziału Zakładu Ubezp. Pracowników Umysłowych w Chorzowie po myśli rozporządzenia

Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 stycznia 1934 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 6, poz. 42.

W końcu Kongres upoważnił związki zawodowe, skupione w Komisji Porozumiewawczej Polsk. Zw. Zaw. Prac. Umysł. na Górnym Śląsku, do przeprowadzenia plebiscytu w sprawie

zamierzonej reformy ubezp. społecznych, możliwie w czasie jaknajkrótszym i wzywa jednocześnie świat pracy Śląska Górnego do gromadzenia wzięcia udziału w tym plebiscycie.

Obrady Kongresu miały przebieg spokojny i rzeczowy.

Dom Hampla przy Placu 3-go Maja 5 w Będzinie, gdzie miało miejsce katastrofale oberwanie się balkonu, ofiarą którego padło 11 osób. Na zdjęciu widać oberwane balkony I-go i II-go piętra.

stawiają go w rzędzie międzynarodowych hochsztaplerów.

Po dokonaniu kilku śmiałych afer na terenie Zagłębia, Bery wyjechał na gościnne występy do Sponowic pod Krakowem, a następnie do Krakowa, gdzie po dokonaniu rozmaitych sprytnych oszustw, został aresztowany.

Wypuszczony z tamtejszego więzienia, wrócił do Sosnowca i tu za popełnione przestępstwa został ponownie aresztowany i osadzony w więzieniu będzińskim. Od 15 ub. m. został wypuszczony za kaucją na wolność.

Niedługo się jednak cieszył Bery złotą wolnością, gdyż wczoraj z oszustwa dokonanego na szkodę sosnowieckich kupców, został ponownie aresztowany.

Jak nas informują, Bery dokonywał tych oszustw, przedstawiając się oszukanym kupcom jako przedstawiciel fabryki mydła „Alboril”.

Wandalizm

W nocy z 10 na 11 bm. przechodzący szosą Czuchów — Szczygłowice, pow. Rybnik, jacyś dotychczas niewyśledzeni sprawcy zniszczyli 10 drzewek, które zasadzono do upiększenia szosy. Na tym wyczynie jednakże się nie skończyło, gdyż sprawcy dla zadowolenia swych niskich instynktów powyrwali przydrożne kamienie i rzucili je na środek szosy. Powyższy wypadek, jako rzadko spotykany obraz zdziczenia, nie powinien uść bezkarnie i należy przypuszczać, że przy intensywnie prowadzonych dochodzeniach — sprawcy niebawem zostaną ujawnieni. (r)

Jeszcze sprawa „Oswagu”

Jak informują, bawili w Katowicach reprezentanci banku szwajcarskiego „Schweizer Bankverein”, p. Nüscheller i dr. Zimmerman, którzy odbyli w dniu 12 bm. kilka konferencji, m. in. z Wojewodą Śląskim. Finansiści szwajcarscy reprezentują miljonowe pretensje swego banku do zbankrutowanej firmy „Oswag” w Łaziskach. Pretensja ta wynosi ponad 6 milionów franków szwajcarskich. Ponadto wymieniony bank szwajcarski przejął także pretensje około 3 milionów fr., jaką miał bank Mendelsohna w Berlinie do zbankrutowanego „Oswagu”. Krążą pogłoski, że wymieniony bank szwajcarski ma przejąć „Oswag”, zorganizować nową spółkę i rozpocząć normalną pracę w „Oswagu”.

Osadzenie oszusta za kratami

Ponowne aresztowanie sosnowieckiego hochsztaplera

Przed niedawnym czasem donosiliśmy o sensacyjnym aresztowaniu dotąd bezkarnie grasującego, znanego na terenie Zagłębia aferyzisty, niejakiego Natana Berego, mieszkańca Sosnowca.

Bery, jak donosiliśmy, pochodzi z zamożnej żydowskiej rodziny kupieckiej, która ze względu na jego złe prowadzenie się, zupełnie go się wyrzekła.

Śmiało i sprytnie obmyślane oszustwa B.

Arcyszłowanie zarządcy domu

W związku ze straszną w skutkach katastrofą w Będzinie, o czym obszernie donosiliśmy, władze aresztowały wczoraj Izraela Gajncwajcha, zarządcę domu, w którym miała miejsce katastrofa, oraz współwłaściciela tej nieruchomości.

Aresztowanego przekazano do dyspozycji sędziego śledczego. Jak nas informują urzędowno, Gajncwajch ponosi główną odpowiedzialność za katastrofę, jako zarządca, którego obowiązkiem jest badać bezpieczeństwo nieruchomości.

Usiłowane zabójstwo w Małej Dąbrówce

Dnia 11 bm. o północy na ul. Katowickiej w Małej Dąbrówce, pod nr. 53, znajdujący się w stanie podchmielonym Edward Gocol z Siemianowic, ul. Siemianowicka 10, zatrudniony w hucie „Szelera”, postrzelili ciężko w pierś w okolicę serca niejakiego Józefa Koziaza z Małej Dąbrówki, ul. Normy 3.

Sprawcę usiłowanego zabójstwa, Cocola, przytrzymano, jednak nie znaleziono już przy nim broni, którą ukrył w niewiadomym miejscu. Ciężko rannego Koziaza w stanie groźnym odstawiono do szpitala.

Kto zawinił straszną katastrofę na lotnisku katowickim?

Sprawa strasznego wypadku na lotnisku katowickim, którego ofiarą padł m. in. s. p. Edward Janta z Brynowa, robotnik kopalni „Wujek”, w dniu 13 bm. była przedmiotem szczegółowych dochodzeń władz sądowo-policyjnych.

Według relacji urzędowej, katastrofa ta miała następujący przebieg:

Awionetka krakowska R. W. D. 5. po odjeździe braci Adamowiczów samochodem do miasta zatoczona została przed hangar Aeroklubu Śląskiego na lotnisku katowickim. Pilot awionetki, referent lotniczy okręgu wojewódzkiego L. O. P. P., student akademii górniczej w Krakowie, oraz inspektor lotniczy 31-letni p. Zygmunt Cesarczyk z Krakowa (Lotni-

cza 30) wrócił po odjeździe Adamowiczów do samolotu, gdzie zauważył większą grupę osób, z zaciekawieniem przyglądających się awionetce.

Chcąc nastraszyć ciekawych, pilot Cesarczyk podszedł do awionetki, manipulując przy tablicy rozdzielczej i obracając dwukrotnie śmigłem, celem rozruszenia motoru.

Przy drugim okręgu śmigła, motor niespodziewanie ruszył, wobec czego Cesarczyk obiegł podwozie samolotu i, chcąc dostać się do tablicy, chwycił za klamkę od drzwi samolotu. Widząc grożące publiczności niebezpieczeństwo, chciał zamknąć gaz. W zdenerwowaniu jednak potknął się i upadł twarzą na ziemię. W tej samej chwili samolot popędził naprzód i wskutek zatrzymania drzwi przez Cesarczyka skręcił na prawo w kierunku hangaru Aeroklubu Śląskiego, gdzie się zatrzymał.

Po drodze samolot zranił, jak wiadomo, ciężko śmigłem s. p. Jantę, który zmarł o godz. 18,45 w szpitalu, a poatem zranił ciężko robotnika Fabjana Przybyłę z Zawodzia oraz Emilję Konieczną z Katowic (Poniatowskiego 16). Lżejsze rany odniosła Hildegarda Szelewska z Giszowca (Warszawska 9).

Na miejsce katastrofy przybyli natychmiast poza przedstawicielami policji, wiceprokurator Mehoffer oraz sędzia śledczy Zdankiewicz.

W toku wstępnych dochodzeń ustalono, że winę w powyższej katastrofie ponosi głównie pilot Cesarczyk, który chciał grupę ludzi, otaczając samolot, nastraszyć i obracać śmigłem, a poprzednio nie sprawdził, czy kontakt elektryczny jest wyłączony. Wskutek karygodnego niedopatrzienia motor niespodziewanie ruszył.

Pilota Cesarczyka wobec tego na polecenie sędziego śledczego przytrzymano.

Spodziewać się należy, że energicznie przeprowadzone śledztwo przyczyni się gruntownie do wyjaśnienia przyczyn katastrofy, oraz, że winni będą pociągnięci do odpowiedzialności sądowej. Trudno sobie bowiem wyobrazić, by w tak lekkomyślny sposób szafowano życiem i zdrowiem ludzkim.

Szydło wyszło z worka...

Z przeszłości sprawców napadu na Bank Ludowy w Świętochłowicach

W związku z ujęciem sprawców napadu rabunkowego, jakiego dokonano na Bank Ludowy w Świętochłowicach, zdołano wykryć sprawców głośnego zajścia w N. Bytomiu.

W dniu 5 sierpnia br. jedną z ulic w Nowym Bytomiu przejeżdżał pewien rowerzysta, którego zaczepili Szmus, Szampera i Hofman. W obronie rowerzysty stanął przechodzący obok Henryk Makowski, zam. w Nowym Bytomiu. Na to wszyscy rzucili się na Makow-

skiego, zamierzając go pobić, a jeden z napastników dał w jego stronę strzał z rewolweru, który jednak na szczęście chybił.

Po tym czynie wszyscy ułotnili się w niewiadomym kierunku. Dopiero obecnie po ujęciu ich, jako sprawców napadu rabunkowego na Bank Ludowy w Świętochłowicach, ujawniono całą historię. W sprawie tej policja prowadzi dochodzenia. (ok)

Kto skradł materiał wybuchowy w Niwce?

Na tropie sprawców sensacyjnej kradzieży

Jak donosiliśmy, z magazynu kop. „Helena” w Niwce, pod Sosnowcem, dokonano sensacyjnej kradzieży materiałów wybuchowych. Zginęło kilka skrzyń amonitu, kilkadziesiąt sztuk kapiszonów, oraz około 60 krążków lontu.

Zarząd kopalni, bojąc się odpowiedzialności, nie zawiadomił policji o kradzieży. Wiadomość ta doszła jednak do władz, i w ub. środę na miejsce kradzieży zjechał kom. Kardaszewicz, który osobiście przeprowadził badanie. Jest niezro-

zumiałem, w jaki sposób dokonano kradzieży, ponieważ magazyn jest pilnie strzeżony.

Szczegóły dotychczasowego śledztwa trzymane są w tajemnicy, jednak, jak zdołaliśmy się dowiedzieć, władze są na tropie sprawców.

Makabryczne odkrycie

W dniu 2 bm. wydalił się z domu robotnik Robert Głowik, zam. w Wielkich Piekarach i od tej chwili wszelki ślad o nim zaginął.

Dopiero w dniu 9 bm. o godz. 14,00 wyłowiono z rzeki Brynicy w Bizji, w pow. Tarnogórskim zwłoki nieznanego osobnika. Przy bliższych oględzinach stwierdzono, że chodzi o tym wypadku o zaginionego w dniu 2 bm. Roberta Głowika.

Czy Głowik popełnił samobójstwo, czy też uległ nieszczęśliwemu wypadkowi, pozostaje narażone tajemnicą. (ok)

Jeden z morderców z Miedźnej ujęty?

Sensacyjny wynik pościgu w Tarnowskich Górach

Dnia 13 bm. o godz. 4-tej rano posterunkowy Weiss z Tarnowskich Gór natknął się na dwóch podejrzanych osobników, których zamierzał wylegitymować. W tej samej jednak chwili osobnicy ci zaczęli uciekać, a w czasie pościgu posterunkowy, Weiss, strzelał kilkakrotnie, jednak bez widocznego skutku.

Posterunkowy Weiss, nie dał jednak za wygraną, i ścigał osobników w dalszym ciągu. W dwie godziny później, o godz. 6-tej, zdołał on obu osobników przytrzymać, z których jednego wylegitymował jako Wilhelma Podleskiego, który przed pewnym czasem zbiegł z więzienia w Mysłowicach i jest silnie podej-

rzany o zamach na listonosza, posterunkowego policji i gajowego w Miedźnej, w pow. Pszczyńskim.

Drugim osobnikiem okazał się niejaki Wincenty Gwóźdź, który również zbiegł z więzienia w Lublińcu i odsiadywał karę 4-letniego więzienia za szereg napadów rabunkowych.

Męczennica w Koronie

56)

Cesarzowa chciała w pierwszej chwili uciekać, ale zaraz potem przyszło jej na myśl, że nieszczęśliwa może potrzebować jej pomocy i będąc sama w najokropniejszym położeniu, postanowiła zająć się obłąkaną!

— Przeszukałam wszystkie góry! — mówiła Luigia trochę spokojniej. — Przeszłam wszystkie przepaści, ale dziecka mego nigdzie znaleźć nie mogłam! Ach, pomóżcie mi go szukać, — zawołała z płaczem. — Ja tak tęsknię za nim! Nie widzieliście Malatesty? On wie, gdzie jest mój Luigi! Pani jesteście też matką, nieprawda? Masz przecież dzieci? Pomyśl o nich, pomóż mi szukać mego synka jedyne!

Cesarzowa głęboko wzruszona, odwróciła głowę.

Nie mogła pomóc tej nieszczęśliwej i nawet pocieszyć jej nie mogła, bo czyż obłąkana byłaby ją zrozumiała? W każdym razie trzeba ją tu było zatrzymać, więc powiedziała Antoniemu, żeby jej nie odpędzał i nie pozwolił się oddalać.

Tyrolczyk otworzył butelkę, w której było jeszcze kilka kropli wódki i podał ją obłąkanej, ale Luigia ciotnęła się żywo i znowu przeraźliwie krzyknąć zaczęła:

— Chcesz mnie otruć, hrabio de La Roche! Ja nie mogę już występować dalej w cyklu! Słyszysz? Nie mogę! Przysięgam ci, że objedziesz ze mną cały świat, aby szukać dziecka, a nie dotrzymałeś przysięgi! Łotr! Nędznik!

— Biedna kobieta! — szepnęła cesarzowa.

— Ale my musimy teraz o nas pomyśleć, pani cesarzowo! — rzekł Ravanel. — Ja nie tracę jeszcze nadziei ocalenia nas!

— Jesteście odważni, ale to wszystko napróżno!

— Nie! Uważam, że od godziny znacznie się ociepliło, wiatr ustaje i jestem przekonany, że w przeciągu trzydziestu sześciu godzin nadejdzie pomoc z Chamounix.

— Więc chodzi o to, czy przetrzymamy te trzydzieści sześć godzin, czy nie!

— Może nawet nie tak długo!

— Ale w jaki sposób? Noc za pasem, a chociaż może się trochę ociepliło, to zawsze jeszcze dosyć zimno, abyśmy tu wszyscy zmarli!

— Gdybyśmy siedzieli w chacie, — zawołał Antoni — to zimno mniejby nim dokuczało.

— Chatę podpaliła obłąkana, musimy więc sami wybudować sobie dom.

— Z czego? — zapytała Elżbieta z smutnym uśmiechem.

— Ze śniegu! Tak, jak Eskimosi budują i zobaczysz, pani cesarzowo, że wcale źle tam nie będzie! W każdym bądź razie spróbować trzeba. Zabierzemy się z Antonim zaraz do roboty i w dwóch godzinach powinien pałac być ukończony.

Z siłą rozpacz zaczęli zgarniać śnieg i utworzywszy ogromną górę, wykopali śnieg ze środka, tworząc tym sposobem wejście. Kilka niedopalonych kawałków drzewa służyło im za narzędzia. Ściany śniegowe dosyć rzeczywiste były grube, aby nie przepuszczać zimna i podzieliwszy „pałac” na dwie części, przeznaczili jedną z nich dla cesarzowej. Gdy się potem wszyscy pod dach schronili, podzielił się rzetelnie ostatnim kawałkiem chleba i ostatnimi kroplami wódki.

Obłąkana wsunęła się także za nimi i usiadła tuż przy wejściu, nieporuszona, jak nieżywa. Raz poraz tylko podnosiła głowę i szeptała niewyraźnie:

— Oddajcie mi moje dziecko!

ROZDZIAŁ XXXVI. SZLACHETNE SAMOBÓJSTWO

Podczas kiedy na wysokości czterech tysięcy stóp rozgrywał się ten straszny dramat, panowało w dolinie Chamounix nieopisane zamieszanie.

Jak zwykle, śledzono i tym razem za pomocą lunety i zauważono, że podróżni szczęśliwie przeszli les Grands Mulets, ale od tego miejsca było dalsze szukanie już niemożliwym, i dopiero na szczycie Montblanc byłoby można znowu ich zobaczyć. Zanim jednak, podług obliczenia pana Balmata, doszli tak daleko, powstał ów wicher szalony i śnieżna zamieć uniemożliwiła wejście na szczyt lodowca.

Co się więc stało z podróżnymi?

Pytanie to dręczyło niezmiennie Balmata, to też na drugi dzień zaraz postanowił wysłać kilku doświadczonych przewodników na pomoc.

Ale burza szalała z taką gwałtownością, że nikt iść nie chciał na niechybną śmierć. Napróżno ofiarował Balmat wysokie nagrody, napróżno zaręczał, że i hrabina wynagrodzi hojnie tych, którzy jej życie ocala, przewodnicy oświadczyli, że byłoby poprostu grzechem iść w góry, że równałoby się to samobójstwu i że życie milsze im, niż pieniądze.

Palce jego dotykały już morderczej broni, gdy nagle schwycił go ktoś tak silnie za rękę, że rewolwer upadł na ziemię

Balmat, ciesząc się wielkim szacunkiem i uznaniem wszystkich turystów europejskich, był w rozpacz.

Sam nie mógł się udać na pomoc zagrożonemu, bo był już stary i reumatyczny ból w nogach nie pozwolił mu wiele chodzić po równej nawet drodze.

— O, gdybym był dwadzieścia lat młodszym! — zawołał, załamując ręce. — Nic w świecie nie powstrzymałoby mnie od wypełnienia mego obowiązku. Czworo ludzi w niebezpieczeństwie życia i nikt nie śpieszy im na ratunek!

Ale wyrzekania jego nic nie pomogły!

Oprócz Balmata znajdowała się we wsi jedna jeszcze osoba, która drżała o życie podróżnych, a tą była Dina, piękna służąca Ravanela.

Z początku nie miała ona pojęcia o niebezpieczeństwie, jakie groziło cesarzowej, nie znała Alp i nie przypuszczała, aby ludzie, idący zdrowo i wesoło w góry w celu podziwiania cudów Boskich, nie mieli nigdy już wrócić!

Ale zaraz nazajutrz, gdy się we wsi zaczęli znajomi nad nią litować, że straciła tak dobrego pana, wtedy dopiero zrozumiała, co się tam na lodowcach dziać musiało i co grozi hrabinie Hohenfels i jej odważnym towarzyszom.

Szalony strach ogarnął jej serce i w pierwszej chwili chciała biec do Balmata, aby mu powiedzieć, kim właściwie jest hrabina Hohenfels! Ale nie wiedząc, czy cesarzowa nie będzie się o to gniewać, postanowiła jeszcze dzień, lub dwa zaczekać!

Trzeciego dnia nareszcie, gdy zawieja nie ustawała, poszła do pana Balmata.

Przełożony przewodników alpejskich przyjął ją bardzo uprzejmie.

— Wiem już, poco przychodzisz, moje dziecko! — rzekł, wskazując jej

krzesło. — Słyszysz u starego Ravanela i chciałabyś się dowiedzieć czegoś o nim! Ale niestety, nie mogę ci nic pociesającego powiedzieć... Wątpię, czy on, lub syn jego i przyjaciel wrócą z tej wycieczki! Chyba, że Bóg cud zesła, na to musimy liczyć aż do ostatniej chwili! Podług mego zdania jednak, nie zobaczymy ich żywych!

— Wielki Boże! — zawołała Dina blednąc. — Więc i hrabina Hohenfels jest straconą!

— Dlaczego by ona właśnie tworzyć miała wyjątek? — rzekł Balmat z gorzkim uśmiechem. — Czy myślisz, że orkan oszczędza hrabiów lub hrabiny, a zabija wieśniaków? Przestrzegałem ją dosyć, mówiłem, jakie niebezpieczeństwa jej tam grożą, ale nie chciała mnie słuchać! I tak zawiła nietylko śmierć własną, ale nadto śmierć trzech dzielnych ludzi! Do tego stopnia była upartą, że nie wzięła nawet czwartego przewodnika! Wyznałem jej Simona, ale krótko przed odejściem kazała mu powiedzieć,

— Nie, nie powiedziała mi! — szepnęła. — Ale ja wiem, ja znam cesarzową Elżbietę!

— Znasz ją? — roześmiał się Balmat. — To znaczy, że widziałas obraz jej w rozmaitych ilustrowanych czasopiśmie! Przyszłaż zresztą, że istnieje jakieś podobieństwo pomiędzy hrabiną a cesarzową, która nigdy by się nie odważyła na taką wycieczkę...

— Panie! — krzyknęła Dina z rozpaczą. — Wierzaj mi, ja mówię prawdę! Znam cesarzową bardzo dobrze, i — jeżeli już muszę wszystko wyznać — rozmawiałam z nią bardzo często...

— Moje dziecko, wzruszenie pomieszało ci trochę w głowie! Nie wiesz, co mówisz! Skądżeby prosta służąca miała rozmawiać z cesarzową austriacką! Idź do domu i zrób sobie zimny okład na głowę!

Dina spuściła ręce i spojrzała z wzruszeniem na Balmata.

— Odchodzę! — rzekła. — Ale powtarzam panu jeszcze raz, że to jest cesarzowa. Obyś pan nie pożałował swego uporu! Może zdołałbyś jeszcze uratować ją od śmierci?

Zrozpaczona wróciła Dina do domu, rozmyślając niestannie o tem, w jaki sposób ocalić cesarzową, którą ubóstwiała. Ale sama, niestety, nic uczynić nie mogła!

Siedząc przy stole w gościnnym pokoju, usłyszała nagle pukanie do drzwi, i chociaż była zupełnie samą w domu, otworzyła je natychmiast.

Na progu stał młody, wysoki mężczyzna, cały okryty śniegiem, jak białym, lśniącem płaszczem.

— Moja panienko! — rzekł zbliżając się do niej. — Przyjmij mnie i daj mi jakiś pokój, chociażby najmniejszy! Byłem już w innych hotelach i gospodach, ale nigdzie miejsca nie było. Całe Chamounix podobno — przepełnione podróżnymi, pokoje strasznie są drogie, a ja nie wiele mam pieniędzy!

— Wejść pan! — odpowiedziała Dina bez namysłu. — Byłoby grzechem zostawić kogoś w takim powietrzu bez dachu. Dam panu pokój — o cenę możesz się później z właścicielem samym rozmówić, jest to bardzo dobry i poczciwy człowiek! On zawiele nie żąda.

Nieznamy odetchnął swobodniej i wszedł do sieni.

Niósł mały kuferek podróżny i na wezwanie Diny udał się za nią przedewszystkiem do kuchni, aby się trochę rozgrzać.

Ubranie jego było porządne, ale mocno już znoszone, twarz blada, otoczona ciemnymi włosami i wytworne ruchy zdradzały człowieka z najlepszego towarzystwa.

— Proszę pana o nazwisko! — rzekła teraz Dina. — Muszę je zameldować sołtysowi.

— Maksymiljan Dorn! — odpowiedział gość.

— Skąd pan przybywasz?

— Skąd? O, z dalekich stron. Z Rosji, ale właściwie jestem Austriakiem!

— Austriakiem! — powtórzyła Dina zdumiona. — No, teraz pójdę czemprędzej do sołtysa, a pan zjedz tymczasem talerz ciepłej zupy. Zostawiam pana samego w domu, zdaje mi się, że mogę ci ufać!

— O tak! Ja nikomu krzywdy nie wyrządzę!

Dina zarzuciła szal na głowę i wybiegła, Maksymiljan zaś odsunął talerz z zupą i szybko zaczął się przechadzać po kuchni.

— Na co ja czekam? — myślał, wyjmując z kieszeni rewolwer. — Prosiłem o przyjęcie do tego domu, bo nie chcę jak pies umierać na polu! Muszę umrzeć! Nie mam ani grosza pieniędzy przy sobie i rozłączenie z Józefiną doprowadza mnie do szaleństwa! Bądź zdrowa, najdroższa moja, wybacz mi, ale dłużej żyć nie mogę!

(Ciąg dalszy nastąpi).

Bajan dalej na pierwszym miejscu

Polscy lotnicy szczęśliwie dolecieli do Pragi

Warszawa, 13. 9. Tel. wł.

W dniu dzisiejszym 22 zawodników, biorących udział w locie określonym, wystartowało z Rzymu, aby przez Rimini, Zagrzeb i Wiedeń dolecieć do Pragi.

Etap ten wynosi 1.306 km. Do trudniejszych przeskód należą Apeniny, oraz Alpy, na terenie Austrii.

Lot rozpoczął się około godz. 6-tej rano i dotychczas odbywa się bardzo pomyślnie. Nie było ani jednego wypadku.

Już o godz. 9-tej zaczęły startować niektóre samoloty z Rimini. Do Zagrzebia przybył pierwszy samolot po godzinie 10-tej rano. Droga z Rzymu do Zagrzebia była ciężka spowodowana przeciwnym wiatrem. Największą szybkość na tym odcinku osiągnął lotnik polski, Włodarkiewicz, a mianowicie 205 km. Inni lotnicy osiągnęli szybkości poniżej 200 km. Kapitan Bajan leciał z szybkością 198 km.

Wszystkie samoloty zaczęły odlatywać z Zagrzebia o godz. 11-tej. Pierwszy na lotnisko w Aspern, pod Wiedniem przyleciał polski lotnik, Włodarkiewicz o godz. 12.15. Lotnika polskiego powitał na lotnisku wicekanclerz ks. Starhemberg, wiceburmistrz miasta Wiednia, Lahr, przedstawiciele austriackich organizacji lotniczych, oraz polskiego poselstwa i konsulatu. Według słów Włodarkiewicza droga z Zagrzebia do Wiednia była dobra. O godz. 12.40 Włodarkiewicz odleciał do Brna, a stamtąd do Pragi.

Miedzy godziną 13 a 15 większość samolotów znalazła się już w Brnie. Do Pragi przybył pierwszy Włodarkiewicz. O godz. 14.10. Drugim był Dudziński —

o godz. 14.21. Na lotnisku zjawili się posł polski, Grzybowski, poseł niemiecki, Koch, liczni dziennikarze i bardzo wiele publiczności.

Następnie lądowali lotnicy niemieccy, czescy, a o godz. 15.58 wylądował w Pradze kapitan Bajan. Do godziny 6-tej wieczorem wylądowały prawie wszystkie samoloty.

Czas lądowania w Pradze

Praga, 13. 9. Tel. wł.

Według informacji Czeskiego Biura Prasowego, kolejność lądowania uczestników Challenge'u w Pradze była następująca:

Włodarkiewicz — 14.09 godz., Dudziński — 14.21, Bauer — 14.34, Pasewald — 14.43, Anderle — 14.48, Gedgoud — 14.53, Płoczyński — 15.39, Karpiński — (poza konkursem) 15.49, Balcer — 15.51, Zacek i Ambruz równocześnie — 15.59, Bajan — 15.58, Buczyński — 16.01, Hirth — 16.22, Macpherson — 16.34, Skrzypiński — 16.39, Sanzin — 16.44, Osterkamp — 17.11, Francois — 17.13, Hubricht — 17.24, Seidemann — 17.30.

N wylądował dotychczas w Pradze lotnik niemiecki, Junck, który musiał przymusowo lądować w Tryjeście. Drugi lotnik niemiecki, Francke, zagubił się na trasie od Rzymu. Brak o nim wszelkich wiadomości i ani w Zagrzebiu, ani we

Pilot Grzeszczyk, naprawiwszy swój samolot, wystartował już z Sidi bel Abbes i szlakiem innych zawodników podąża do kraju. Brak dotąd dokładnych informacji o czasie przelotu wszystkich lotników, utrzymuje się jednak przekonanie, że na pierwszym miejscu znajduje się Bajan, a na drugim Płoczyński. Trzecie miejsce zajmuje czeski lotnik, Ambruz.

Wiedniu i Brnie, nic nie wiedzą, gdzie lotnik ten się znajduje.

Największą szybkość lotnicy uzyskali na ostatnim odcinku Brno — Praga: Osterkamp leciał z szybkością 265,6 km. na godzinę, Bajan i Seidemann po 248 km. na godzinę, Dudziński i Balcer — 242,5 km. na godzinę, Płoczyński i Gedgoud — 232,7 km. na godzinę. Skrzypiński — 232 km. na godzinę, Włodarkiewicz — 231 km. na godzinę, Buczyński — 206 km. na godzinę.

Włodarkiewicz zdobył nagrodę Wiednia

Wiedeń, 13. 9. Tel. wł.

Pilot Włodarkiewicz, który pierwszy wylądował na lotnisku wiedeńskim w Aspern, zdobył nagrodę Wiednia. Nagrodę wręczył lotnikowi wiceburmistrz m. Wiednia, mjr. Lahr.

Poważne powikłania w Genewie

Trudności w sprawie przyjęcia Sowietów

Genewa, 13. 9. Tel. wł.

Sprawa przyjęcia Sowietów do Ligi Narodów w ciągu dnia dzisiejszego napotkała niespodziewane na poważne trudności.

Delegaci 26 państw, które nie uznały dotychczas rządu sowieckiego i które są członkami Ligi, żądają normalnej procedury w 6-ej komisji politycznej i wcale nie są zwolennikami „zaszczytnego wyjątku” dla rządu sowieckiego, któremu pragnie się oszczędzić wszelkich trudności formalnych. Słowem, państwa te żądają wobec Rosji procedury, praktykowanej wobec każdego państwa, żądają po-

zatem, by sam Litwinow wystąpił ze swą kandydaturą, a nie, by proszono go o jej wystawienie.

Litwinow, jak słychać, odrzuca komunikowaną mu procedurę zaproszenia, opracowaną przez Benesa i żądał instrukcji z Moskwy. W każdym razie, wypadki ostatnich 24 godzin wywołały tu nastroje pesymistyczne. Nie znaczy to jednak, by znikła nadzieja znalezienia kompromisu. Okazuje się, że sprawy przyjęcia Sowietów nie uda się załatwić w ciągu jednego dnia.

Rewelacyjna deklaracja ministra Becka

Rząd polski a traktaty mniejszościowe

Genewa, 13. 9. Tel. wł.

Na dzisiejszym posiedzeniu plenarnym zgromadzenia Ligi Narodów, min. Beck złożył rewelacyjną deklarację, w której oświadczył m. in.:

„Poczuwam się do obowiązku oświad-

czenia już dzisiaj, w imieniu rządu polskiego, że do czasu zaprowadzenia w Lidze powszechnego jednolitego systemu międzynarodowej ochrony praw mniejszości nie będzie on (rząd Polski) od dnia dzisiejszego współpracował z organiza-

cjami międzynarodowymi w zakresie kontroli nad stosowaniem przez Polskę zasad słusznego i równego traktowania mniejszości.

Rozumie się samo przez się, że ta decyzja rządu polskiego nie pozostaje w żadnym związku z istotnie realnymi interesami mniejszości, które są i będą chronione przez konstytucję i inne podstawowe ustawy polskie, gwarantujące mniejszościom rasowym, językowym i religijnym pełną swobodę ich rozwoju kulturalnego i równości traktowania.

Min. Beck oświadczył dalej, że rząd polski pragnie otrzymać odpowiedź na dwa pytania:

1) Czy państwa zgodzą się uznać konieczność zawarcia konwencji o ochronie mniejszości,

2) czy zgadzają się na międzynarodową konferencję w tej sprawie.

Rząd Polski — mówił min. Beck — oczekiwać będzie odpowiedzi jasnej i niedwuznacznej. Jeżeli otrzyma odpowiedź pozytywną, to gotów jest bez zastrzeżeń współdziałać w opracowaniu tekstu powszechnej konwencji, przyczem pragnie podkreślić, że rząd polski skłonny jest wziąć pod uwagę sytuację innych konty-nentów.“

Oświadczenie ministra Becka wywołało w Genewie duże wrażenie. W niektórych kołach uważane jest ono za wypowiedzenie traktatu o ochronie mniejszości narodowych.

Niemiecki bluff z zarazkiem raka

Berlin, 13. 9. Tel. wł.

Dyrektor urzędu zdrowia Rzeszy, prof. Heiter omówił na konferencji prasowej badania dra Brehmera w sprawie leczenia raka. Profesor zaznaczył, że wyniki badań nie zostały dotychczas naukowo stwierdzone, wobec tego profesor Brehmer oddał złą przysługę nauce niemieckiej, która słynie ze swej ścisłości i gruntowności, przez przedwczesne opublikowanie szczegółów swych prac.

Rewelacje dr. Brehmera mogą wywołać nieuzasadnione nadzieje.

Amerykańsko-sowieckie stosunki handlowe

Paryż, 13. 9. Tel. wł.

„Journal” omawia stosunki handlowe St. Zjedn. A. P. z Z. S. S. R. Dziennik podkreśla, że wysiłki prez. Roosevelta w sprawie ożywienia wymiany towarowej pomiędzy obu krajami nie dały wyników. Rząd sowiecki zażądał natychmiast pożyczki w wysokości 100 milionów dolarów i odmówił zapłaty długów przedwojennych. Przykład ten jest wysoce symptomatyczny i winien być wzięty pod uwagę przez państwa, które pragną zacieśnić swe stosunki z Sowietami. Jest rzeczą pomyślną — pisze dziennik — że minister finansów Germain Martin zaprzeczył pogłoskom, jakoby rząd francuski zamierzał udzielić Sowietom pożyczki.

TU WYCIĄCI

— 36 —

— 33 —

Humor

WYKSZTAŁCENIE.

— Trza się będzie zaangażować na jaką posadę.

— Coś ty, Antek, zgłupiał! A gdzie wykształcenie?

— Mam. Po pierwsze byłem frajtrzem w pierwszy brygadzie, potem ukończyłem akademię.

— Jaką akademię?

— Ku czci marszałka... no i ukończyłem dwa kursy tramwajem. Z Katowic do Chorzowa.

MIEDZY ZAKOCHANYMI.

— Józiu, czy też na pewno nie masz na sumieniu jakiego grzechu?

— Nie, najdroższa.

— Pomyśl trochę — może jakiś mały niewinny grzech?

— Duszko, prócz ciebie, żadnego.

REGULOWANIE CENNIK.

— Jakto, 50 groszy za szklankę lemoniady, podczas gdy w zeszłym tygodniu płaćłam 30!

— No tak, proszę szanownej pani, ale w ubiegłym tygodniu mieliśmy deszcz i 12 stopni ciepła, a dzisiaj mamy pogodę i 24 stopni.

przytomność umysłu. Nie zważając na sykania, zaczęła śpiewać z całą swobodą i pewnością siebie, a przesłiczny głos jej płynął dźwięcznie i silnie, i zjednał jej od razu całą sympatię publiczności. Piękne oczy dziewczęcia jaśniały przytem taką niewinnością i słodyczą, że nawet zwolennicy Cezaryny byli zachwyceni nową gwiazdą opery, Teresa Krones!

Cezaryna biała z gniewu stała ukryta pomiędzy kulisami i słuchała z zacisniętymi ustami cudownego śpiewu swej rywalki.

I nie odchodziła — została aż do samego końca przedstawienia i widziała, jak Teresę zarzucono formalnie kwiatami i jak oczarowana publiczność wywoływała bez końca młodą, piękną śpiewaczkę. Te godziny upokorzenia pomściły już dostatecznie Henryka!

Gdy kurtyna po raz ostatni zapadła, wyszła Cezaryna na ulicę, nie zważając, że cienkie jej buciki przemokły natychmiast w śniegu i że lodowy wichor rozrzucał jej czarne włosy bezładnie.

— Precz! — szeptała. — Precz z tego domu, w którym inna teraz panuje! Wczoraj uwielbiał mnie wszyscy, jutro zapomną!

— Cezaryno! — odezwał się nagle głos jakiś obok niej. — Słuchaj, ja...

Był to baron Bondi.

Zjawiał się tak niespodziewanie i cicho, jak duch i wszedł razem z nią na most, łączący środek miasta z przedmieściem Leopolda.

— Oszalałeś pewnie, mój baronie! — zawołała śpiewaczka niecierpliwie. — Czego chcesz odem-

nie myśleć o ciężkiej krzywdzie, jaką ci wyrządzono!

— Ach, ja myślę tylko o mojej umierającej matce! — zawołała Teresa ze łzami w oczach. — Zniosłabym chętnie wszelkie przykrości, gdyby ona żyła!

— Ja zaraz do niej pojadę! — rzekł Henryk. — I opowiem jej, że jesteś wolna!

Dorożka stanęła teraz przed bocznymi drzwiami teatru, Henryk pożegnał przyjaciela i narzeczoną i pojechał dalej do pani Krones, a dyrektor zaprowadził Teresę do jej garderoby, pięknie urządzonej, ogrzewanej i oświetlonej. Na stole, nakrytym białą serwetą, stało małe pudełko z maściami, potrzebnymi każdej aktorce do umalowania twarzy na scenę.

— Przyniesiono to pudełko dla pani! — rzekł dyrektor. — Przypuszczam, że to dar hrabiego Henryka. Ale śpiesz się pani, za dwadzieścia minut rozpoczyna się przedstawienie!

Teresa została sama i zaczęła się natychmiast ubierać, potem dopiero chciała twarz umalować.

Nagle zapukano do drzwi i jedna z aktorek wbiegła do garderoby.

— Ach pani droga, — zawołała, — nie mogłabyś mi pożyczyć trochę różu? Zapomniałam przynieść go z sobą i nie mam kogo posłać do domu. Odrobinę tylko!

— Ależ bardzo chętnie! — odpowiedziała Teresa uprzejmie, wskazując otworzone pudełko. Jest tu róż i blansz! Proszę!

Aktorka otworzyła jeden z słoików i wzięła na czubek palca czerwoną maść.

Pakt Bałtycki dziełem Litwinowa

Riga, Kowno i Tallin pod wpływem Moskwy

Warszawy, 13. 9. Tel. wł.

Genewski korespondent „Kurjera Warszawskiego” donosi:

Akt podpisania paktu litewsko-łotewsko-estońskiego odbył się w Genewie z ceremoniałem nader uroczystym. Dlatego też zaproszono zgromadzonych w Genewie dziennikarzy, którym wręczono tekst aktu wraz z przemówieniem okolicznościowym.

Korespondent „Kurjera Warszawskiego” miał okazję rozmówić się osobiście z min. spraw zagranicznych Litwy, Łotwy i Estonii. Wszyscy orzekli, że polityka zagraniczna tych trzech krajów będzie odłąd wspólną i jednolitą. Wszyscy przyjmują Pakt Wschodni bez zastrzeżeń i na te ostatnie dwa wyrazy kla-

dziono specjalny nacisk. Wreszcie z rozmów naszych wynieśliśmy przekonanie, że nie tylko Ryga i Kowno, lecz także Tallin znajdują się całkowicie pod wpływem Moskwy. Pakt bałtycki jest dziełem Litwinowa. Dalszy rozwój

polityki bałtyckiej zależeć będzie również od inspiracji sowieckiej. Gdy Rosja wstąpi do Ligi Narodów, polityka bałtycka nabierze zupełnie innej orientacji, znacznie różniącej się od dotychczasowej.

— Generalny Komisarjat Pożyczki Narodowej czyni przygotowania do wydania obligacji pożyczki drobnym subskrybentom. — Obligacje te będą wydawane od dnia 16 listopada.

— Z Mukden donoszą: Na odcinku Si-pin-gai-Taonan dokonano zamachu kolejowego. Uzbrojone bandy ostrzeliwały pociąg, który uległ wykolejeniu. Są liczni ranni i zabici.

— Towarzystwo kolei północnych zamierza wprowadzić na odcinku Calais — Tourcoing pociąg, które będą kursowały z prędkością 110 km. na godzinę. Będą to najszybsze pociągi we Francji.

— Z Hagi donoszą: W kołach dworskich twierdzą, że w dniu 18 września będą ogłoszone zaręczyny następczyni tronu holenderskiego ks. Juljany z księciem szwedzkim Karolem, bratem królowej belgijskiej Astrid.

— Dn. 13 bm. rozpoczął się w Paryżu strejk budowlany. Dotychczas porzuciło pracę 58 proc. robotników. Strejk ma trwać przez 24 godziny na znak protestu przeciwko warunkom pracy i płacy.

Strejk transportowców w Gdyni

Przy załadunku pracuje tylko 40 robotników

Warszawa, 13. 9. Tel. wł.

Jak donosiliśmy, w Gdyni wybuchł strejk robotników transportowych. Strejkuje ogółem 2.400 osób. Przy załadunku pracuje obecnie tylko 40 robotników, obsługujących mechanizmy dla transportu węgla.

Powodem strejku jest przekroczenie przez pracodawców zasady zatrudniania robotników tylko w ciągu 48 godzin tygodniowo oraz fakt, że 32 przedsiębiorstwa ekspedycyjne żądają

dowolnej kolejności angażowania robotników. Transportowcy oskarżają przedsiębiorstwa ekspedycyjne o celowe łamanie zasady kolejności, aby następnie wykazać, że zasada kolejnego angażowania powoduje przyjmowanie do pracy robotników niewykwalifikowanych.

W Gdyni bawi zastępca głównego inspektora pracy p. Premier, który zajął się sprawą zatargów w porcie.

Powrót eskadry polskiej z Jugosławii

Białogrod, 13. 9. PAT.

W środę o godz. 10 rano wystartowała do lotu powrotnego do Polski eskadra samolotów polskich, która tu bawiła pod dowództwem gen. Rayskiego. Przed odlotem eskadry orkiestra wojskowa odegrała hymn polski. Eskadra wojskowych samolotów jugosłowiańskich odprowadziła eskadrę polską do granicy państwa.

Warszawa, 13. 9. Tel. wł.

Dziś przybyła z Jugosławii eskadra samolotów polskich pod dowództwem gen. Rayskiego.

Przed pierwszymi zwolnieniami z Berezki Kartuskiej

Warszawa, 13. 9. Tel. wł.

W dniu 7 października upływa 3 miesiące od czasu oficjalnego otwarcia obozu izolacyjnego w Berezce Kartuskiej i umieszczenia w nim pierwszej partii więźniów. Wobec tego w dniu 7 października należałoby oczekiwać zwolnienia części aresztowanych.

Adwokat Urbanowicz a Sironieństwo Ludowe

Warszawa, 13. 9. Tel. wł.

Adw. Urbanowicz, jeden z współtwórców f. zw. paktu biskupickiego (umowa z Bous-sacem) prosił Nacz. Kom. Wykonawczy Str. Ludowego o zawieszenie go w prawach członka sądu partyjnego. Jedno z pism warszawskich podaje, że za umowę biskupicką adw. Urbanowicz otrzymał nieprawdopodobną sumę 35 tys. zł.

Gen. Zeligowski w Chorzowie

Chorzów, 13. 9. PAT.

Wczoraj zwiedził szyb „Prezydent Mościcki” w Chorzowie gen. Zeligowski wraz z 14-tu wybitnymi osobistościami z Wilna. W dniu dzisiejszym szyb ten zwiedziła wycieczka francuskich młodych republikanów, złożona z 40-tu osób, wśród których znajduje się kilku profesorów, dziennikarzy a reszta studentów. Wycieczkę oprowadzał dyr. Perrain.

Towarzystwo Mandolinistów imienia Moniuszki w Welnowcu, znane ze swych licznych radjokonzertów, ze swym dyrygentem, p. Bończę-Tomaszewskim.

Drugi dzień obrad VI Międzynarodowego Kongresu Wychowania Moralnego

Kraków, 13. 9. Tel. wł.

Na śródowych popołudniowych obradach sekcji Międzynarodowego Kongresu Wychowania Moralnego, obradującego w Krakowie, najczęściej zainteresowania budziły prace sekcji koedukacyjnej, to też obrady w tej sekcji musiano przenieść z malej, wyznaczonej dla tej sekcji sali, do auli.

Na wstępie obrad spotkał zebranych pewien zawód, nie przybyli bowiem prof. Ferriere z Lozanny i p. Maurette z Genewy. Referaty ich zostały odczytane. Pewną rekompensatę stanowiło natomiast przemówienie, wygłoszone ze swadą przez Niemca dr. Rit-

tera. Po referatach wywiązała się ożywiona dyskusja. U zwolenników koedukacji z pośród gości zagranicznych zauważyć można było pewien krytycyzm w stosunku do samej tej zasady.

Urządzona w związku z Kongresem wystawa zatytułowana: „Młodzież jako czynnik porozumienia między narodami”, urządzona jest bardzo gustownie. W dwu salach zobrazowano więzy łączące młodzież polską z młodzieżą innych krajów. Widzimy, że nasza młodzież koresponduje z rówieśnikami wielu krajów europejskich.

W czwartek przed południem odbyło się

Katastrofa druczyny samochodowej

Białystok, 13. 9. (PAT)

Między Hajnówką i Białą wydarzyła się katastrofa druczyny samochodowej, która na krótko wskutek zbyt szybkiej jazdy wypadła z szyn, wyracając się na nasyp kolejowy. Jeden z pasażerów Brazylik, pracownik tartaczny, doznał pęknięcia czaszki. Zona kpt. Kuncewiczowa Józefa złamała rękę. Dwóch pasażerów wyszło z katastrofy cało.

posiedzenie plenarne kongresu. Jedna grupa referatów wygłoszona była w auli, druga w tym samym czasie w wielkiej sali im. Kopernika. Na plenum w auli uniwersyteckiej przemawiał jako pierwszy prof. Hesen z Pragi o moralnym wychowaniu jako formie ukształtowania człowieka. Następnie zabrał głos dr. Echstein z Wiednia, po nim p. Nawroczynski z Warszawy, dalej p. Narly z Czerniowiec i in. Zastanawiali się oni nad wartością moralnego wychowania, nad indywidualnością jako ideałem wychowawczym, nad wychowaniem idealistycznym i realistycznym i t. d.

W sali Kopernika słuchacze zaznajomili się m. in. z podstawami nacjonalistyczno-politycznego wychowania, ponadto wysłuchali referatów o dobrych i złych stronach wychowania w internatach szkolnych, o elementach wychowania moralnego w pracy zbiorowej i t. d. Przemawiali tu prof. Prihoda z Pragi, prof. Znaniecki z Poznania, prof. Kade z Gdańska, prof. Rybicka z Poznania, p. Szuman z Poznania, dr. Stawarski z Krakowa, prof. Koht z Oslo i in. Czwartkowe popołudnie zajęły dalsze obrady tych samych sekcji, które obradowały w środę.

TU WYCIĄCI

— 34 —

— Urózuje się tu zaraz! — rzekła idąc do zwierciadła, i rozdzieliwszy maść na dwie części, zaczęła ją sobie rozcierać na twarzy.

— Bardzo pani jestem za to wdzięczna, — zaczęła po chwili — i życzę ci z całego serca, abyś zwyciężyła dziś twoją nieprzyjaciółkę!

— Moją nieprzyjaciółkę? — powtórzyła Teresa zdumiona. — Przecież ja żadnej nie mam!

— Nie? Ha, ha, że się też pani tego nie domyśla! Więc powiem ci! Strzeż się Cezaryny Malten! — Cezaryny? A cóż ja...

Straszny krzyk przerwał Teresie. Aktorka rzuciła się jak szalona ku drzwiom, wołając prze-rażliwie:

— Rałunku! Palę się! To ogień, rałunku!

Nieszczęśliwa wybiegła na kurytarz, Teresa zaś myślała w pierwszej chwili, że to napad obłąkania, obecny jednak lekarz stwierdził natychmiast, że maść jest zatruta i że biedna dziewczyna przez całe życie będzie miała zeszpeconą twarz. Równocześnie wpadł Rajmund do garderoby Teresy i rzucił na stół inne słoje z maściami.

— Weź pani te! — wołał bez tchu. — One są lepsze... Najwyższy czas... publiczność zaczyna się już niecierpliwić... prędko!

— Jestem gotowa! — rzekła Teresa spokojnie.

Muzyka ucichła i kurtyna została podniesiona.

Teresa stała za kulisami w białej, powiewnej sukni, z rozpuszczonemi jasnymi włosami, jak prawdziwa bogini wiosny i czekała na chwilę, w której miała wyjść na scenę. Serce jej biło mocno, puls uderzał przyspieszonym tętnem, a usta

drżały tak, że trudno jej było słowo jedno wymówić. Rajmund zbliżył się do niej.

— Odwagi, moja pani, odwagi! — szepnął. — Mając taki głos, nie potrzebujesz się niczego lękać!

— Ja się też niczego nie boję, — odrzekła Teresa, przymuszając się do uśmiechu.

Dyrektor musiał odejść, wezwano go bowiem na inną stronę sceny i Teresa została sama.

Dzwonek reżysera już się odezwał, Teresa uczyniła szybko znak krzyża świętego i wyszła z za kulis, gdy w tejsze chwili rzekł ktoś za nią:

— Matka pani umarła!

Teresa zadrżała. Miała jednak tyle jeszcze przytomności, że się obróciła, i ujrzała piękną i szczerzo uśmiechniętą Cezarynę Malten.

— Dalej, dalej! — zawołał reżyser. — Publiczność nie lubi czekać!

— Ale matka moja umarła!

— To nie prawda! Daję pani słowo! Chca panią tylko przestraszyć! Dalej, dalej!

I nagle stanęła Teresa na jasno oświetlonej scenie, nie wiedząc sama, jak tam weszła. Przerażona, na wpół przytomna spojrzała na salę. Były tam setki głów, tysiące oczu zwróconych na nią. I wtedy uczuła, że jej się w głowie zawraca...

Pierwsze tony, które w drżących wypłynęły usz, były tak ciche i niepewne, że nikt ich może nie słyszał, a jak na dany rozkaz odezwały się tu i ówdzie krzyki:

— Precz z Teresą Krones! Spuścić kurtynę!

Niech żyje Cezaryna Malten!

Ale niegodziwa ta intryga Cezaryny, zamiast odebrać jej resztę odwagi, wróciła jej nagle całą

Humor

JAK TO SIĘ DZISIAJ ODBYWA.

Państwo Bimbalscy wychodzą z domu i zostawiają mieszkanie na opiece czteroletniego synka. Za każdym razem, gdy ktoś dzwoni, małe wstaje na krzesło, zagląda przez judasza i recytuje:

— Niema nikogo w domu, a wszystkie rzeczy należą do babci!

W POZNANIU.

— Skąd nagle u Niemców wzięła się taka buta wojenna?

— To leży w Poznaniu.

— Zwarjowałeś. W Poznaniu?

— Nie rozumiesz mnie. Nie w naszym polskim Poznaniu, ale w poznaniu przez Niemców, że Liga Narodów to stary kalosz.

NA TARGACH PARYSKICH.

— Jaktó, pan nie korzysta z możliwości bezpłatnego otrzymania próbek towarów firm wystawiających na targach?

— Nie, proszę pana, ale jeżeli panu to sprawia przyjemność... A co pan właściwie sprzedaje?

— „Śmierć szczerom!”

— 35 —

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Mecz piłkarski Polski Śląsk — Opolski Śląsk dojdzie do skutku

Przed kilku dniami podaliśmy, że naskutek telegraficznej odmowy przez niemiecki związek piłkarski, został odwołany mecz piłkarski Śląsk Polski — Śląsk Opolski, mający się odbyć 16 bm. w Katowicach.

Jak nas informuje, sekretariat SOZPN, depesza takka rzeczywiście nadeszła, lecz dzięki obopólnemu porozumieniu związków, mecz dojdzie do skutku i odbędzie się 16 bm. w Katowicach na boisku Policzyńskiego KS. Katowice. Początek o godz. 16-tej.

Mistrzowski zespół „Ruchu” gości poznańską „Wartę”

Po kilkutygodniowej przerwie spowodowanej meczami „Ruchu” na obcych boiskach będziemy w nadchodzącą niedzielę, dnia 16 bm., świadkami niezwykle ciekawych zawodów z cyklu dalszych rozgrywek o mistrzostwo Ligi P. Z. P. N.

Sympatyczny zespół „Warty” poznańskiej zjeżdża do W. Hajduków, by spotkać się w rewanżowych zawodach z mistrzowskim zespołem „Ruchu”. Zawody wspomniane będą w roku bieżącym wyjątkowo wielkie zainteresowanie, tem więcej, że spotkają się kluby, zajmujące czołowe miejsca w tabeli ligowej. Drużyna gości, znajdująca się obecnie w doskonałej formie, zjeżdża na zawody z „Ruchem” w swym kompletnym składzie, przy czym w bramce zobaczymy Fontowicza, który bronił barw Polski na zawodach z Niemcami. Ponadto obie drużyny dolożą niewątpliwie wszelkich starań, by z spotkania wyjść zwycięsko, a zwłaszcza drużyna „Ruchu” dążyć będzie za wszelką cenę do zwycięstwa, by temsamem wzmocnić swą czołową lokatę w tabeli ligowej, oraz, by zrehabilitować się za osiągnięty wynik remisowy w spotkaniu pierwszej serii w Poznaniu. Wspomniane zawody odbędą się na boisku „Ruchu” przy ul. Kaliny w Wielkich Hajdukach, o godz. 15.30, przy czym prowadzić je będzie sędzia p. Gryc z Katowic. Zawody powyższe poprzedzi spotkanie „Ruch” I B. — Reprezentacja Robotnicza Śląska.

Ze sportu robotniczego

— Reprezentacja pow. Rybnickiego — Reprezentacja pow. Katowickiego 4:6 (4:4). — 9 bm. barwila reprezentacja piłkarska po raz pierwszy w pow. Rybnickim i rozegrała mecz przyjacielski z reprezentacją piłkarską robotniczych klubów sportowych pow. Rybnickiego. Bramki dla Rybnickiej repr. zdobyli Stroda 2 i Gryśla 2, dla Katowic: Junger 3, Stroda, Luker i Copa po 1. Sędziował p. Morgala — obiektywnie.

— „Wolność” Katowice III. — „Naprzód” Różdżni 1:2 (0:1). Mecz powyższych drużyn o mistrz. robotn. klub. sport. Śląska, odbył się na boisku „Wolności” Katowice III. Gra ostra, typowa o punkty. Z drużyny „Naprzód” wyróżnili się gracze Słowik, Dusza i Kryst, zaś z „Wolności” Pohl. Sędziował bezstronnie p. Penczek.

— Fryzjerski Katowice pokonany przez 06 Mysłowice 4:1 (2:1). W Mysłowicach na boisku TUR rozegrały powyższe drużyny mecz przyjacielski, z okazji otwarcia boiska TUR w Mysłowicach.

— Reprezentacja Śląska w piłce ręcznej pokonana przez reprezentację piłki ręcznej Gdańska. W Gdańsku bawiła w dniu 8 i 9 bm. repr. piłkarzy ręcznych ze Śląska, która rozegrała rewanżowe spotkanie, ulegając Gdańszczanom w stosunku 6:4 (3:1). Gdańska reprezentacja robotnicza była przeciwnikiem równorzędnym, jednak przewyższała kombinacją, grając przeważnie skrzydłami. Licznie była reprezentowana kolonia polska w Gdańsku.

— Reprezentacja Polskich Robotniczych K. S. Zabrze pokonała drużynę TUR Mysłowice 3:1 (0:1). W niedzielę bawiła w Mysłowicach drużyna polska repr. Zabrze i rozegrała mecz z TUR-em myślowickim. Gra prowadzona w szybkim lecz spokojnym tempie.

— Festyn sportowy w Borkach. 16 bm. urządziła RKS „Zgoda” w Borkach festyn sportowy. Początek o godz. 14-tej.

— Założenie Wydziału Sanitarjuszy Sportowych przy Śląskim R. S. K. O. 10 bm. w Katowicach odbyło się pierwsze organizacyjne zebranie sanitarjuszy sportowych, członków Robotniczych Klubów Sportowych na terenie Śląska. W zebraniu powyższemu brali udział głównie sanitarjusze wyszkoleni ostatnio na kursach sanitarnych, organizowanych przez Związek Robotniczych Klubów Sport. i Państwową Szkołę Hygieny w Warszawie. M. in. wybrano tymczasowy wydział sanitarny przy Śl. R. S. K. O. Przewodniczącym wybrano p. Nowaka, członka RKS „Przyszłość” Dab., zastępcą przewodn. p. Dereja, członka RKS „Wolność” Katowice III., sekretarzem p. Gajda Adolfa z Siemiatowic.

Kto wejdzie do Ligi państwowej?

Dotychczas rozegrano tylko 8 meczów z serii międzyokreślonych spotkań o wejście do Ligi. W poszczególnych grupach stan jest następujący:

W I-ej grupie: 1. Legia 1 gra 2 pkt. st. br. 1:0. 2. Gryf 1 gra 2 pkt. st. br. 1:0. 3. Ł. T. S. G. 2 gry 2 pkt. st. br. 4:1. 4. Gwiazda 2 gry 1 pkt. st. br. 0:5.

W II-ej grupie: 1. Śląsk 1 gra 2 pkt. st. br. 5:3. 2. Grzegorzec 1 gra 0 pkt. st. br. 3:5. Drużyna Unji (Sosnowiec) jeszcze nie grała.

W III-ej grupie: 1. Czarni 1 gra 2 pkt. st. br. 7:0. 2. Revera 1 gra 1 pkt. st. br. 2:2. 3. Polic. K. S. Łuck 1 gra 1 pkt. st. br. 2:2. 4. 7 p. p. Leg. 1 gra 0 pkt. st. br. 0:4.

W IV-ej grupie: 1. WKS. Śmigły 2 gry 4 pkt. st. br. 15:1. 2. WKS. Brześć 1 gra 0 pkt. st. br. 1:3. 3. WKS. Grodno 1 gra 0 pkt. st. br. 0:12.

Pozostały do rozegrania jeszcze następujące mecze:

16 września: ŁTSG. — Gryf, Legia —

Gwiazda, Grzegorzec K. S. — Unja, WKS. Brześć — WKS. Grodno, Policzyński K. S. — Czarni, Revera — 7 p. p. Leg.

23 września: Gryf — ŁTSG., Gwiazda — Legia, Śląsk — Unja, Czarni — Revera, Polic. K. S. — 7 p. p. Leg., WKS. Grodno — Śmigły. 30 września: ŁTSG. — Gwiazda, Legia — Gryf, Grzegorzec K. S. — Śląsk, Czarni — Polic. K. S., 7 p. p. Leg. — Revera, WKS. Brześć — WKS. Śmigły.

7 października: Legia — ŁTSG, Gryf — Gwiazda, Unja — Grzegorzec K. S., 7 p. p. Leg. — Czarni, Polic. K. S. — Revera, WKS. Grodno — WKS. Brześć.

14 października: Revera — Czarni, 7 p. p. Leg. — Polic. K. S., Gryf — Legia, Unja — Śląsk.

Po ukończeniu rozgrywek w grupach odbędą się półfinały z udziałem mistrzów czterech grup i Naprzodu (Lipiny), a potem rozgrywki finałowe o wejście do Ligi.

Sport w Kaliszu

— Lekkoatleci kaliscy jadą do Przemysłu. Na zawody lekkoatletyczne o mistrzostwo Polski Zw. Strzel., które odbędą się w dniach 15 i 16 bm. w Przemyslu, wyruszają z Kalisza Wysocka, Żesko i Siobinski.

— KS. „Garbarnia” w Białkach. Młody kaliski klub sportowy „Garbarnia” bawił w ub. niedzielę w Białkach, gdzie rozegrał mecz towarzyski z tamt. B. K. S. Po zwycięstwie w walce, zwyciężyli białkowie w stos. 3:2. Białkowie cechowała gra słaba, lecz, że jest to drużyna b. ambitna, może w przyszłości dojść do dobrej formy.

— O mistrzostwo klasy B. W roku bieżącym rozpoczynają się rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo klasy B na rok 1935. Pierwsze zawody odbędą się w niedzielę, 16 bm., pomiędzy K. K. S. i Prosną.

Sport w Łodzi

Mecz bokserski I. K. P. — Zjednoczone. Dziś w piątek odbędzie się w lokalu K. P. Zjednoczone przy ul. Przedzkańskiej 68 o godz. 19.30 drużynowy mecz bokserski I. K. P. — Zjednoczone o tytuł mistrza okręgu.

W nadchodzącą niedzielę odbędzie się w Łodzi na stadionie W. K. S. mecz piłkarski o wejście do Ligi między ŁTSG. a toruńskim „Gryfem”.

15 bm. odbędą się w lokalu „Siły” przy ul. Głównej 17 międzyklubowe zawody bokserskie, zorganizowane przez gospodarzy.

W niedzielę odbędzie się w Białymstoku rewanżowy mecz lekkoatletyczny między reprezentacjami Łodzi i Białegostoku.

W niedzielę, 16 bm. wyjeżdża do Poznania mistrz i wicemistrz okręgu łódzkiego w koszykówce męskiej I. K. P. i W. K. S. w celu rozegrania spotkań o mistrzostwo grupy łódzko-pomorsko-poznańskiej.

DZIEŃ SPORTU ROBOTNICZEGO W ŁODZI.

16 bm. na boisku T. R. S. Widzew odbędą się zawody sportowe klubów robotniczych okręgu łódzkiego, zorganizowane przez Łódzki Sportowy Komitet Okręgowy. W programie „Dnia Sportu Robotniczego” odbędą się zawody lekkoatletyczne, turniej biskawiczny, w grach sportowych i piłce nożnej z udziałem drużyn Pabjanic, Zdunskiej Woli, Kalisza, Ozorkowa, Tomaszowa, Piotrkowa i Łodzi, oraz popisy gimnastyczne. Ogółem w zawodach weźmie udział około 500 zawodników.

Drobne wiadomości sportowe

— Obsada sędziowska na najbliższe mecze ligowe wygląda nast.: 16 bm. w Warszawie Polonia — Wisła p. Schneider, 16 bm. w Warszawie (godzina 11.30) Warszawianka — Podgórze p. Romanowski, w Krakowie Garbarnia — Legia p. Kurzwil, w Hajdukach Ruch — Warta p. Gryc. Mecz Cracovia — Pogoń przełożono na 28 października.

— Bator, były gracz Garbarni, przeniósł się do Chełmku, gdzie zagra w tamtejszej drużynie.

— Ałaszewski I (Polonia) ukarany został 8-miesięczną dyskwalifikacją za czynne znieważenie przeciwnika na meczu z Hapoel (Tel Aviv).

— Katzy (Ruch) ukarany został 2 tyg. dyskwalifikacją, a Habowski (Wisła) 1 tyg. dyskwalifikacją za brutalną grę na meczu Ruch — Wisła.

dr. Opydy członka Komisji Dyscyplinarnej mieszaney, p. mgr. Pirożyńskiego z godności skarbnika i członka Komisji Dyscyplinarnej, i p. Babireckiego z godności sekretarza. Ponadto p. Babireckiego jak i p. Gauda, nie przyjęli proponowanej im godności członka mieszaney Komisji Dyscyplinarnej, natomiast udało się kooptować p. Schimscheimera.

ZAWODY MOTOCYKLOWE K. S. CRACOVIA.

Zawody na torze żużlowym Cracovii przyniosły następujące wyniki: Finał biegu o puchar prezesa K. S. Cracovia 5 okrążeń toru: 1) Kempka (Strzelec Sosnowiec) 2:37,2, 2) Geyer Erwin 2:40, 3) Barzycki (Cracovia) 2:46. Bieg maszyn z przyręczkami wygrał Rauschnitz (K. K. M.) przed Kocwą i Doenigiem w czasie 2:27,8. Bieg motorów do 250 cm. pojemności: 1) Geyer A. (Strzelec Cieszyn), 2:58,8, 2) Geyer E. (Strzelec Cieszyn) 3) Futschik Biersko 3. m. Rekord toru ustanowił Kempka z czasem 25,4. Organizacja zawodów dość sprawna. Starterem był p. Łazarski, komisarzami sportowymi pp. dr. Fruhling i inż. Lamme, chronometrystami pp. Rotwein, Armatowicz i Seifert.

WIADOMOŚCI PIŁKARSKIE KRAKOWA. Bator, były zawodnik Garbarni, przeniósł się do Chełmka gdzie grać będzie w tamtejszej fabrycznej drużynie

SKREŚLENIE SEDZIEGO Z LISTY.

Traubman, sędzia piłkarski został przez Komisję Dyscyplinarną KOKS-u i KOZPN-u skreślony z listy sędziów piłkarskich bez prawa powrotu.

Prasa niemiecka o meczu Polska - Niemcy

Prasa niemiecka poświęca bardzo dużo miejsca niedzielnemu meczowi Polska — Niemcy w Warszawie.

„Frankfurter Ztg.” twierdzi, że niemiecka reprezentacja była bezwzględnie lepszą od polskiej, przewyższając ją pod każdym względem.

Innego zdania jest „Frankfurter Volksblatt”, które sprawozdawca pisze, że zwycięstwo niemieckie jest zasłużone, ale bezwzględnie za wysokie. Na 20 minut przed końcem Polska prowadziła 2:1, gra jej pozwalała przypuszczać, że Polacy zrewanżują się za porażkę w Berlinie. Gdyby Polacy mieli trochę więcej szczęścia — kończy dziennik — wynik meczu byłby zupełnie inny, a w każdym razie przegrana byłaby cyfrowo znacznie niższa.

Oba pisma podnoszą obiektywność publiczności polskiej. Z reprezentacji polskiej wyróżniają Martynę, Bułanowa, młodzieńczego Williowskiego, Kotlarczyka I i Riesnera.

Prasa berlińska wyraża się niezwykle pochlebnie zarówno o drużynie polskiej, jak i o serdecznym przyjęciu, zgotowanym Niemcom, przybyłym na zawody.

„B. Z. am Mittag” podaje obszernie sprawozdanie z meczu pisząc m. in., że przewaga Niemców nie była tak wielka, jakby się mogło zdawać z cyfrowego rezultatu. Gra była bardzo ładna, prowadzona fair z obu stron. Dzień-

nik podkreśla żywy temperament publiczności polskiej, jej obiektywność oraz bezstronność sędziów.

„Voelkischer Beobachter” uważa, że Niemcy zasłużyli na zwycięstwo, dzięki swojej wspaniałej grze w ostatnich 20 minutach. Dopiero w tym okresie gry drużyna niemiecka grała znakomicie. Przedtem okresami zaznaczała się przewaga Polaków. Najlepszymi w drużynie niemieckiej, byli, zdaniem dziennika, obrońca Janes, prawoskrzydłowi Lehnerb-Siffling i środkowy napastnik Hohmann. Z Polaków „Voelkischer Beobachter” wyróżnia przede wszystkim Kotlarczyka I, następnie Riesnera, Martynę i lewoskrzydłowych Williowski i Włodarz.

„Boersen Ztg.” ze szczególnym naciskiem podkreśla zachowanie się publiczności warszawskiej wobec gości z Niemiec.

Fachowe pismo sportowe „Fussball Woche” przynajmniej, że zwycięstwo przypadło Niemcom tak ciężko, jak i w ub. roku na złodowacaliym terenie berlińskiego stadionu pocztowego, że jednak w końcu rutyna zwyciężyła. I tu podkreśla się niezwykle gościnne przyjęcie i sympatię Polaków. Jako najlepszych graczy polskich uznaje „Fussball Woche” Martynę, Bułanowa, środkowego pomocnika Kotlarczyka I, Riesnera i Williowskiego.

ekspozatów. Wystawa otwarta będzie do 16 września 1934 r.

Zawody lekko-atletyczne: „Szukamy Olimpijczyków”, które dnia 2 bm. z powodu niepogody nie doszły do skutku, odbędą się 16 bm. o godz. 9 rano na boisku K. K. S. Pogoń. Zgłoszenia zawodników niestowarzyszonych przyjmuje Pow. Koin. P. W. Katowice, ul. Pocztowa 16, piętro III, tel. nr. 33314, do dnia 15 bm. Odbycie konkurencje zalicza się do Państw. Odznaki Sport. Uczestnictwo w zawodach bezpłatne. Wstęp na zawody bezpłatny.

Zawody kolarskie odbędą się 23 bm. o godz. 10 w Katowicach-Brynowie na dystansie 10 km. Czas wymagany: 18 m. Start i meta u Singera, Katowice-Brynowo. Trasa: Szosa Mikołowska. Zgłoszenia przyjmuje Powiatowa Komenda P. W. Katowice, ul. Pocztowa 16, tel. nr. 33314 do dnia 19 września 1934 r.

K. S. 20 Rybnik — Mistrz Śl. K. S. M. Orzesze 3:3 (2:1). Mecz rozegrany 9 bm. w Rybniku. Rybniczanie mieli ciężką przeprawę z mistrzem Śl. K. S. M. Orzesze, który znajduje się w bardzo dobrej formie. Bramki dla Orzesza strzelili: Pichen Jan 2 i Gasior Albin 1.

Walne Zebranie Sekcji Gier Sportowych przy K. K. S. „Pogoń” Katowice. 14 bm. o godz. 20-tej odbędzie się w świetlicy Straży Pożarnej, ul. Wojewódzka, walne zebranie sekcji gier sportowych przy K. K. S. „Pogoń”.

Zebranie Zarządu Polskiego Związku Atletycznego P. Z. A. w Katowicach odbędzie się 14 bm. o godz. 19 w lokalu Ratusza I, pokój 8 w Katowicach, ul. Pocztowa 2.

KRADZIEŻE I WYPADKI NA BOISKU „POGONI”, W KATOWICACH.

Swego czasu pisaliśmy już o licznych kradzieżach i wypadkach, jakie zdarzają się na boisku „Pogoń” w Katowicach. Kradzieże i wypadki wcale jednak nie ustają. Niemal codziennie ma miejsce jakaś kradzież albo też wypadek nieszczęśliwy. W dniach ostatnich okradzioną została słynna reprezentantka śląskiej lekkiej-atletyki, Białasówna. Władze policyjne delegowały na miejsce specjalnego wywiadowcę, który miał złodzieja przychwycić. Tymczasem prawie, że pod nosem „tajnego” skradziono jednemu z sokołów zegarek złoty wartości 100 zł., innemu sportowcowi zaś, buty tak, że boso musiał udać się do domu.

Sport w Krakowie

REZYGNACJE W KRAKOWSKIM KOLEGIUM SEDZIÓW.

W Krakowskim Okręgowym Kolegium za czasów obecnego komisarza p. dr. Lustgar-tena nastąpiły nowe rezygnacje a mianowicie:

Mistrzostwa Śląska w pięciobojach lekkoatletycznych

W nadchodzącą niedzielę na stadionie w Chorzowie I odbędą się tegoroczne mistrzostwa lekkoatletyczne w pięciobojach mężczyzn jak również kobiet. W zawodach tych wezmą udział również zawodniczki i zawodnicy katowickiej „Pogoni” a mianowicie: Wasilewska, Rakoczanka, Białasówna, Bytomska i Preis-sówna. Utalentowana zawodniczka Kieroni-mówna, która na mistrzostwach Polski w Warszawie uległa wypadkowi zerwania ścięgna, powróciła do zdrowia i rozpoczęła już trening, jednak w zawodach udziału brać jeszcze nie może. Z zawodników „Pogoni” zgłoszeni zostali: Józef Chmiel i Schneider.

Sport na Śląsku

K. S. Wyzwolenie Łagiewniki, urządziła w piątek o godz. 19 miesięczne zebranie w szatni przy boisku.

Z K. S. „Śląsk” Tarnowskie Góry. Na ostatnim posiedzeniu, zarząd klubu zwolnił z urzędu skarbnika p. Sikorę na jego własne życzenie. Na nowego skarbnika Zarząd kooptował zastępcę aż do walnego zebrania p. Ernesta Chmielorza, dotychczasowego sekretarza klubu. Agendy sekretarza klubu zaś powierzono p. Lubosowi Bernardowi (adres: Tarnowskie Góry, Dyrekcja Spółki Brackiej). Przyjęto do wiadomości, że drużyna koszykówki została wicemistrzem Okręgu Śląskiego. Drużyna ta zdobyła w bież. roku puchar przechodni, utrudniany w roku 1931 przez Zarząd tut. Podokręgu. W końcu postanowiono zaapelować do członków klubu, którzy nie stawiali dotąd do prób o „O. S. wzgl. zeszłorocznych prób tych jeszcze nie powtórzyli, by to niebawem uczynili, zwłaszcza, że do prób stawiać można już tylko do dnia 29 b. m. w każdej środę i sobotę popołudniu od godziny 16.30 na boisku Państwowego Seminarjum Nauczycielskiego. (Pi)

Święto W. F. i P. W. w Chorzowie, obchodzone 9 bm. wypadło imponująco. Na Stadionie Miejskiego Komitetu W. F. i P. W. popisywało się kilkanaście klubów i organizacji sportowych. Liczni zwolennicy sportu, przyglądający się popisom, mieli możliwość obserwowania błyskawicznych turniejów piłki nożnej, lekkoatletyki, gier: siatkówki, koszykówki i szczyplomniaka, zaprawy bokserskiej, zawodów i popisów w ciężkiej atletyce, popisów w ćwiczeniach wolnych, gimnastyce na przyrządach, zawodów kolarskich i motocyklowych, zawodów pływackich, popisach oddziałów p. w. i popisach harcerskich itp. W południe została otwarta w Domu Ludowym piękna wystawa sportowa, nagród, dyplomów itp.

„SIEDZEM GROSZY”

Dziś Katowice witają lotników challenge'owych!!

Najważniejsze etapy lotu okrężnego

W piątek od rana lotnisko w Katowicach gościł będzie uczestników międzynarodowego turnieju lotniczego, którzy przylecą od strony Pragi i muszą zatrzymać się na lotnisku katowickim. Jako kończącym jeden z etapów lotu okrężnego. Katowickie lotnisko ma ten zaszczyt, że będzie pierwszym lotniskiem polskim, witającym uczestników konkursu po śmiałej podróży powietrznej przez wiele krajów Europy oraz Afrykę. Niewątpliwie tłumy publiczności przybędą na lotnisko, aby powitać uczestników konkursu i przypatrywać się ich walce o palmę zwycięstwa.

Lotnicy, biorący udział w konkursie, wystartują z Pragi około godz. 6-tej rano i w ciągu krótkiego czasu pokonają przestrzeń Praga — Katowice, długości 321 km. Lot z Pragi do Katowic przebiec oni powinni w niespełna dwóch godzin. Wystartowawszy z Pragi, początkowo lecąc będą nad równiną uprawnych pól, ponad świetnie utrzymaną szosą i lasami o wielkiej kulturze. Dopiero po 100 km. lotu krajobraz widziany z samolotu nabierze charakteru górskiego, przyczem częściej góry szczytami osiąga 1500 metrów. Trzykrotnie lotnicy w drodze z Pragi do Katowic przekroczą granicę Rzeszy niemieckiej, zbliżając się do Górnego Śląska. Będą musieli wtedy bardzo uważać na kurs, bowiem orientacja w tym terenie jest trudna. Zetknięcie się granic niemieckiej i polskiej od strony Gliwic, Bytomia, Katowic i Chorzowa przedstawia z lotu ptaka istny las kominów i szereg miast i miasteczek, zlewających się ze sobą. W takich warunkach przeoczenie Katowic, osłoniętych zwykle mgłą i dymem, może się łatwo przydarzyć. Lotnicy będą musieli zatem mieć się na baczności, aby odszukać lotnisko, zbudowane przez Ligę Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej i wylądować na nim dla dokonania kontroli i uzupełnienia benzyny.

Druga połowa lotu okrężnego od Turynu aż pod Warszawę odbywa się pod znakiem wzmoczonego tempa szybkości. Każdy kilometr zyskany przez poszczególnych lotników na etapach zwiększa szanse ich zwycięstwa. Pojedynek toczy się przedewszystkiem między dwoma Polakami, Bajanem i Płoczyńskim, Czechem Ambrozem, oraz Niemcem Seidemmannem. Lot od Pragi pod Warszawę, zdecydowanie o zwycięstwie jednego z nich, przyczem etap katowicki odegra rolę bardzo ważną.

Jak wiadomo, najwyższą punktowaną szybkością średnią w locie okrężnym jest szybkość 210 km. na godzinę. Aby osiągnąć tę szybkość, trzeba, by lotnicy, walczący o zwycięstwo, nadrobili w drugiej

połowie lotu okrężnego straty, odniesione w pierwszej połowie. I tak, pragnąc uzyskać największą ilość punktów za lot okrężny, Włodarkiewicz winien rozwinąć w drugiej połowie trasy szybkość 196 km. na godzinę, Płoczyński — 202 km. na godzinę, podobnie jak i Ambroz, Dudziński — 212 km. na godzinę, Gedgoud również 212 km. na godzinę, Junck i Francke po 215 km. na godzinę, Seidemmann i Bajany po 221 km. na godzinę, Balcer — 227 km. na godzinę, Hirth — 228, a Skrzypiński

celnej i policyjnej. Stąd lotnik może od razu podrolować na start, względnie, gdy musi nabrać benzyny, do stacji benzynowej i napraw. Start zgłasza lotnik w punkcie C, skąd zabiera książkę lotu.

Techniczna obsługa oraz służba łączności na lotnisku katowickim leży w rękach dowódcy II pułku lotniczego z Krakowa z p. pułk. Lewandowskim na czele. Nad całością organizacji na lotnisku czuwa komisarz etapu katowickiego pułk. dr. Grosser. Przebieg poszczególnych wydarzeń na lotnisku będzie ogłaszany megafonami. Na teren lotniska wstęp dla publiczności jest bezwzględnie zakazany, a dozwolony jedynie funkcjonariuszom Challenge'u, posiadającym opaski. Przyłot pierwszych maszyn spodziewany jest około 7 rano, ale gdy warunki atmosferyczne dopiszą, to przyłot nastąpić może wcześniej. Dla wygody publiczności kursować będzie od godziny 5,30 rano autobus z pod dworca katowickiego.

Grupa polskich uczestników Challenge'u z pułk. Kwiecińskim (w środku) przed rozpoczęciem lotu okrężnego.

ski 229 km. na godzinę. Taka jest lista pierwszej dwunastki, która ma najlepsze wyniki szybkości średniej za pierwszą połowę trasy. Dotychczas nieznane są dokładnie obliczenia z lotu lotników od Tunisu po Rzym, oraz z Rzymu do Zagrzebia i Pragi. Informują nas o tem częściej depeche. W każdym razie szanse lotników polskich są znaczne. Mają oni tę przewagę nad swoimi konkurentami, że dziś, w ostatnim dniu lotu okrężnego, leca nad terenem, w którym się świetnie orientują. Być może, że ich sprawność lotnicza, wytrzymałość, odwaga i pewna doza szczęścia, zapewni im zwycięstwo.

Z Katowic uczestnicy turnieju polecą do Lwowa, ze Lwowa poszybują na północ do Wilna, a z Wilna pomkną w kierunku Warszawy dla odbycia ostatniego, daj Boże, triumfalnego etapu!

Dla orientacji czytelników podajemy, że z chwilą przyłotu na lotnisko katowickie samolotu challenge'owego lotnik musi przelecieć w wysokości 50 metrów nad białym pasem, który znajduje się przed hangarem na prawo. Z chwilą przelotu nad tą linią znaczony będzie czas wylądowania lotnika. Natomiast lotnik musi jeszcze zatoczyć koło nad lotniskiem i dopiero teraz może wylądować. Następnie samolot podprowadza się pod punkt C, gdzie pilot oddaje książkę lotu, gdzie dokonuje się rewizji

Dla orientacji czytelników podajemy numery, jakimi zaopatrzone są samoloty poszczególnych uczestników lotu: nr. 14) — Osterkamp, nr. 15) — Francke, nr. 16) — Junck, nr. 17) — Hirth, nr. 18) — Bayer, nr. 19) — Seidemmann, nr. 21) — Hubrich, nr. 22) — Pasewald, nr. 42) — Francois, nr. 45) — Tessore, nr. 46) — Sanzin, nr. 51) — Zacek, nr. 52) — Ambroz, nr. 54) — Anderle, nr. 61) — Dudziński, nr. 62) — Gedgoud, nr. 64) — Balcer, nr. 65) — Włodarkiewicz, nr. 71) — Bajany, nr. 72) — Buczyński, nr. 75) — Płoczyński, nr. 76) — Skrzypiński, nr. 81) — Macpherson.

Abonujcie „Siedem Groszy”

Mój ZARZUT

względem pani Niewiadomskiej, że pomimo ciężkich czasów kupiła nowe meble, odwołuje. Przekonałam się bowiem, że stare kuchenne meble odnowiła znanymi z dobrego lakierami z drogerji HELLER — Katowice. Meble wyglądają zupełnie jak nowe.

DROGERJA EMIL HELLER

Katowice, ul. M. Piłsudskiego 28 a
Tel. 30614 Złożono 1897
Składu farb jako filię w Mysłowicach nie posiadam.

Notowania giełdy w Warszawie

z dnia 13 września 1934 r.
Papier państwowy:

4 proc. pożycz. inwestycyjna 117,75, 5 proc. pożycz. konwersyjna 65,75 — 65,85, 5 proc. pożycz. kolejowa 60, 6 proc. pożycz. dolarowa 70,25, 4 proc. pożycz. dolarowa 52,80, 7 proc. pożycz. stabilizacyjna 72,25 — 71,75 — 71,83 — setki 7 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25, 8 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 94, 7 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25, 8 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 94, 7 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25, 8 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 94, 4 i pół proc. L. Z. Ziemskie Kredytowe 52,50 — 52,75 drobne. — Tendencja dla pożyczek przeważnie słabsza, dla listów niejednolita.

Akcje:

Bank Polski 91,75, Warsz. Tow. Fabryk Cukru 23,50, Lilpop 10,15, Tendencja mocniejsza.

Dewizy:

Belgia 124,19 — 124,50 — 123,88, Gdańsk 172,95 — 173,38 — 172,52, Holandia 358,25 — 359,15 — 357,35, Londyn 26,13 — 26,27 — 26,01, Nowy Jork 5,21 i trzy czwarte — 5,24 i trzy czwarte — 5,18 i trzy czwarte, Nowy Jork kabel 5,22 i jedna czwarta — 5,25 i jedna czwarta — 5,19 i jedna czwarta, Paryż 34,86 i pół — 34,95 — 34,78, Praga 21,99 — 22,04 — 21,94, Szwajcaria 172,58 — 173,01 — 172,15, Włochy 45,39 — 45,51 — 45,27, Berlin 210,50 — 211,50 — 209,50, Sztokholm 134,90 — 135,60 — 134,20.

Waluty:

Dolar prywatny 5,20 i pół — 5,20 i trzy czwarte, Tendencja niejednolita.

Pożyczki polskie w Nowym Jorku:

Poż. dolarowa 69,50, pożycz. Dillonowska 82 i pięć ósmych, pożycz. stabilizacyjna 123,50, pożycz. warszawska 62,00.

Poznańska giełda zbożowa

z dnia 13 września 1934 r.

Ceny parytet Poznań.

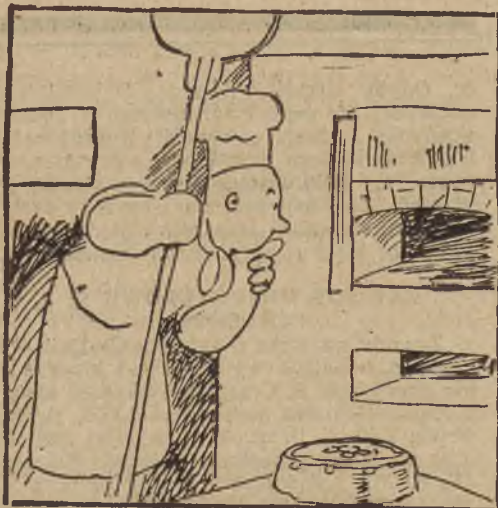
Zyto cena transakcyjna tranż. 1155 ton 17,75, Zyto cena tranżacyjna tranż. 60 ton 17,70, Zyto cena tranżacyjna tranż. 30 ton 17,60, Pszenica 18,25 — 18,75, Jęczmień browarowy 21,25 — 21,75, Jęczmień jednolity 20 — 20,50, Jęczmień zbiorowy 18,50 — 19, Owies nowy 17,25 — 17,75, Ospa żytnia 11,75 — 12,75, Mąka pszenna — wszystkie gatunki o 50 gr. niżej notowana. Reszta notowań bez zmiany. Uspokojenie spokojne.

Ogłoszenia

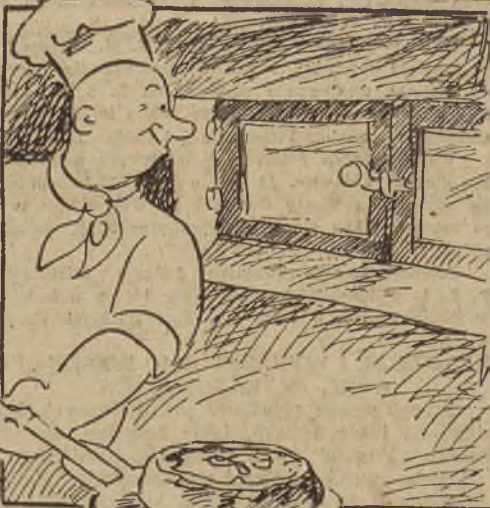
KSIĘGARNIA ŚLĄSKA, Katowice, Dworcowa nr. 18, zakupuje i zamienia książki używane. 961

POKÓJ z kuchnią w Katowicach zamienię na większe mieszkanie. Zgłoszenia do „Siedmiu Groszy” pod „Zamiana”.

Przygody bezrobotnego Froncka

Po tej lekcji majster poszedł, poleciwszy wpród Fronckowi, włożyć tort do pieca „grynie”. Nad tem się więc biedak głowi.

Bo to przecie nie tak łatwo... A najgorzej — — równowaga... Bo — żerdź może się wyslizgnąć. Oczywiście — to nie blaga.

Aby więc uniknąć tego, Froncek prosto kombinuje: zanim tort do pieca włoży — oknem go wpięrow wysonduje.

Nad chodnikiem kilka razy, tortem macha tędy, siedy — a tu nadszedł jakiś łazik, mruczając: „skąd te dla mnie wzglę — dy?”
(Ciąg dalszy nastąpi).

MIESIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY” Z DOSTAWĄ DO DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU
ZŁ.2.31-PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ.2.41

REDAKCJA KATOWICE SOBIESKIEGO 11
TELEFON 34-981
P. K. O. 301-746

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH”
1 POLE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ.15.
OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO.